

MED BLÅT BLOD I ÅRERNE

1945 HORNBAEK 2020
SPORTSFORENING

Nedtællingen er begyndt. Læs mere på [volkswagen.dk/id](https://www.volkswagen.dk/id)

Volkswagen Randers

Grenåvej 14-16 · 8960 Randers SØ · Tlf. 86 42 77 00 · www.vw-randers.dk

JYSK VIN
det gode glas

Mads

Mikael

Flemming

Hans Peter

Torben

Vi ses i butikken

100% tilfredshedsgaranti

Jysk Vin Aps | Østre Boulevard 29 | 8930 Randers NØ

@ jyskvin@jyskvin.dk | ☎ 86 40 44 44

OM AT FØLE SIG HJEMME OG VÆRE BUNDET SAMMEN AF KAMMERATSKAB

Da Hornbæk SF i 1970 "forsvandt" ind i kommunesammenlægningen med Randers, var det vigtigt for en af HSF's medstiftere Knud Ove Nielsen at fastslå og minde om - og håbe på - at HSF fremover måtte bevares som selvstændig klub. "Ganske vist som Randers-klub," som han formulerede det i 25 års jubilæumsskriftet for 50 år siden.

Hvis Knud Ove sidder med deroppe, hvor mange med en fortid i HSF forhåbentlig har fået de allerbedste pladser som tak for en kæmpeindsats i og for HSF, kan han konkludere, at HSF i så rigelig grad har vist sig værdig til ikke blot at få kommunalt tilskud og anden form for hjælp, men også kunne/burde belønnes for god optræden, enighed og kammeratskab.

Hans ønske gik i opfyldelse. Hornbæk SF er fortsat en selvstændig og mangearmet forening, der netop i året, hvor man kan markere 75 års jubilæum, gennemgår ændringer, man kun har kunnet drømme om. Her tænkes på fodboldafdelingens flytning til Gl. Viborgvej, Hornbæk Idræt & KulturCenter og planerne om en hal ved siden af de kommende faciliteter.

"Vi vil gøre vor indsats som en del af Stor-Randers, vi er lykkelig for alle de medlemmer, vi har fra hele Stor-Randers. Også de skal føle sig hjemme i Hornbæk Sportsforening."

Knud Ove Nielsen, i HSF's 25-års jubilæumsskrift 1970

Også her var KO, som han kaldtes i HSF og det meste af byen, fremsynet. Utallige er de medlemmer, der er kommet til fra andre egne, klubber og byer.

"Vi skal vise os værdige til at bestyre denne idrætsplads, ikke alene gennem sejre, men i lige så fuldt mål gennem god optræden på banen, gennem enighed og gennem kammeratskab, et kammeratskab, der skal binde os sammen."

Knud Ove Nielsen ved indvielsen af sportsplads 1954

Netop kammeratskab og sammenhold er nogle af de dyder, der går igen, når man snakker om og med HSF'ere. Læs i dette skrift om fem gange Thorsen, der blev foreningsmennesker ud af den blå luft, om en flok Freja-drenge, der skiftede til Hornbæk, hvor de for første gang fandt ud af betydningen af sammenhold – og samme år blev jyske mestre.

Læs om en bette pige fra Møllevej, der blev verdens bedste og læs om aktive HSF'ere, der på en og samme søndag nåede tre kampe – to af dem for HSF. Og læs om mange af dem, der i en årerække har præget og markeret sig fornemt i HSF – enten som leder, træner eller aktiv.

2020 bliver/er et uforglemmeligt år. Corona-krisen har ikke kunnet besejre hverken det danske samfund eller Hornbæk SF.

Vi ser frem til næste mål - HSF's 100 års jubilæum.

Redaktionen

TIL LYKKE MED DE 75 ÅR HSF

Hornbæk SF rummer både en fasttømret historie og kultur samtidig med, at foreningen er klar på forandringer. HSF er fortællingen om en forening, der baseret på frivillighed danner rammerne for fysisk og social aktivitet for alle borgere i Hornbæk og omegn.

Hvad er HSF egentlig for en størrelse?
Hvilke fortællinger rummer HSF?
Hvad står HSF for?

En masse spørgsmål, som vi vil forsøge at komme med bud på i dette jubilæumsskrift. Vi er godt klar over, at HSF er mere end, hvad siderne kan fortælle, men læs dem og bliv klogere på HSF.

Tidligste fortællinger om HSF fortæller om en foreningskraft, hvor sammenholdet og det sportslige var i førersædet. Udgangspunktet var et hønsehus, en mark og som den vigtigste ingrediens en vilje til at ville gøre noget sammen.

Gennem årene har det givet mange fantastiske øjeblikke og dannet en ramme for unge og gamle i Hornbæk.

Mit personlige forhold til HSF startede som ungdomsspiller i klubben, hvor vi skabte et fantastisk sammenhold.

HSF handler om glæden ved at spille (og vinde) kampe, intensiteten i kampene og det at nyde sejren med holdkammeraterne efter kampen.

Hornbæk Sportsforening står i disse år overfor en meget stor forandring. Vi skifter placering for klubhus og flere sporslige aktiviteter ved at flytte fra vort gamle anlæg på Overvænget til Randers Firmsports anlæg på Gl. Viborgvej. Vi skal i højere grad samarbejde med de forskellige andre foreninger i Hornbæk og sammen med dem skabe Hornbæk Idræt & KulturCenter.

I den proces skal vi huske at bevare HSF, vor DNA og det, som HSF står for. Vi håber meget, at disse sider kan være med til at bidrage til historien om HSF.

En stor tak skal der lyde til alle de som støtter og hjælper HSF - TAK

*Jim Jensen, formand
Hornbæk Sportsforening*

FORMANDEN I 1970 SER TILBAGE OG FREM

Da Hornbæk SF markerede 25 års jubilæum i 1970 sad Ole Bang i formandsstolen. I jubilæumsskriftet for 50 år siden udtrykte han forventninger om allerede i 1970 at komme i gang med klubhusbyggeri. Men ikke alle ting skete i det tempo, HSF ønskede. Men klubhus og hal kom der dog. Men med forsinkelse. I dette indlæg ser Ole Bang tilbage – og frem.

Fodboldafdelingen er i dag i gode rammer og flytter efter 55 år med adresse på Overvænget til området ved Randers Firma-sports anlæg. For 50 års siden fik vi et nyt lysanlæg på banerne ved Overvænget med en lysstyrke på 36 kw. Så nu var der bedre træningsmuligheder.

Ved 25 års jubilæet regnede vi med at komme i gang med vores nye klubhusprojekt. Håndværkerne, der skulle bygge børnehaven, skulle også bygge et klubhus til HSF i forbindelse med børnehaven, men Randers Kommune syntes ikke om, at vi skulle leje os ind. Der skulle være både omklædningsrum og klublokale i bygningen. Vi havde jo et omklædningsrum i det gamle stråtekte hus og to i kælderen ved Hornbæk skole, så der gik længere tid med at få et klubhus, end jeg havde sagt og forudset ved 25 års jubilæet.

I 1970 voksede vores ungdomsafdeling ved hjælp af bla. Egon Foged, Niels Ejler Rasmussen, Leo Rasmussen, Bjarne og Freddy Knudsen og Niels Christian Damm som trænere og ledere, og man fik hurtigt flere hold i ungdomsrækkerne. Jeg kan se, at klubben er fint med i ungdomsrækkerne under DBU Jylland i dag. Håndboldafdelingen er også i god form i dag. Hvor der før var løbebane

og fodboldbane på skolen, er der nu bygget en håndbold hal. En hal, vi havde ønsket at få bygget i 1970, men det skete først senere, da skolens gymnastiksal var blevet for lille. Så det gik ikke så hurtigt, som vi i HSF havde ønsket.

Hvordan vil HSF, der er velfungerende som 75-årig, så klare sig frem mod de 100? Lad det være slået fast med det samme: Med det materiale, vi råder over, kan vi roligt se de næste mange år i møde. Både på håndbold - og fodboldfronten er der så megen talentfuld ungdom på vej, at fornyelsen til vore bedste seniorhold ikke bliver noget problem.

Sammenhold og kammeratskab har HSF altid været kendt for. Da klubben lavede udstillingen "Randers i blomst" i Randershallen, udførte medlemmerne et stort stykke arbejde, så der blev et godt overskud til HSF. Det samme så vi, da der skulle bygges klubhus ved Overvænget. Den samme ånd var der også, da man skulle have udnævnt Niels Rasmussen til æresmedlem af HSF. Hele klubhuset var fyldt med unge og ældre. Hvor var det dejligt at se.

Sammenhold har der også været i projektet med flytning af HSF fra Overvænget – et projekt med den mangeårige HSF'er Peter Thorsen som primus motor.

Må de nye faciliteter blive til glæde og gavn for HSF og alle beboerne i Hornbæk.

DE FØRSTE ÅR

Den første generalforsamling i HSF blev holdt 10. november 1945
knap fire måneder efter foreningens stiftelse.

Ikke overraskende var det økonomien, der fyldte mest i formand Bent Jespersens beretning. Alle håbede på etableringen af en sportsplads. Og der var handling bag ordene. På Gustav Haderslevs initiativ lejede foreningen en eng for sommeren for 150 kroner. Mange mente, det var dyrt, og man måtte erkende, at banen ikke var for god og ikke god nok til, at man kunne blive optaget i Jysk Boldspil Union. Banen? Den var sumpet, og tværs over banen gik en ujævn vej, så det var ikke de bedste forhold for træner Gustav Haderslev og hans mandskab.

Samtidig fik damerne gang i håndbolden, og også ungdomsspillerne i fodbold kom i aktion med Knud Ove Nielsen som træner, og fremmødet var stort – op til 22 drenge. Den første træningskamp endte med overraskende 2-1-sejr over Sønderbæk, der havde hold i den daværende A-række. Derefter forsøgte man at lave en træningskamp mod Dronningborg, men de ville ikke møde HSF med den begrundelse, at de ikke mente at kunne spille mod et hold, der ikke var tilsluttet JBU.

1-0-SEJR I HÅNDBOLDKAMP

I efteråret 1945 arrangerede HSF for første gang et sportsstævne med både håndbold og fodbold. Dameholdet i håndbold mødte Sønderbæk, og det endte med det usædvanlige resultat 1-0 til gæsterne trods en fremragende kamp af HSF-målvogtersken Inger Sejersen. Et andet indslag i stævnet var en fodboldkamp mellem old-boys-spillerne og foreningens andethold, og her vandt de gamle 4-1. Og så sluttede arrangementet med fest på kroen om aftenen.

SOGNERÅDSFORMAND FIK BESØG

Derefter fortsatte kampen mod Tånum Sogneråd, hvor formanden en søndag formiddag fik besøg af den samlede HSF-bestyrelse. Han var positiv, men det endte ned, at vi måtte leje bane i endnu et år. Og det hjalp ikke, at vi sendte et, som de kaldte det dengang, nyt andragende. Men det gik fremad, og i 1946 blev vi optaget i JBU med et hold i B-rækken. At vi blev optaget i unionen hang til dels sammen med, at vi havde fået stillet en mark til rådighed. Her var mulighed for at lave en bane, der var bedre end den første.

*Fra en svunden tid:
Udendørs dame-
håndbold på
banerne ved skolen.*

EFTER 1970 SKETE DER TING OG SAGER

I 25 års jubilæumsskriftet – 1970 – omtales ganske kort forsøget på at stable en ungdomsafdeling i fodbold på benene. Drengene 8-10 år – miniputter - havde da spillet fire kampe og tabt dem alle med en samlet målscore på 0-87. Den ældre årgang, 10-12 år – lilleputter - var efter tre kampe da noteret for fire point efter sejr over Krstrup og uafgjort mod Freja III.

Ikke spændende cifre, men det kan nok være, der skete ting og sager efterfølgende i forbindelse med, at der blev bygget og bygget i Hornbæk, hvilket medførte enorm tilgang af unge mennesker til HSF. Herligt, men det gav også problemer med at finde trænere og ledere, idet vi efter ganske få år stort set havde to hold med i hver aldersgruppe under både Jysk Boldspil Union, JBU og Randers Boldspil Union, RBU.

Og resultaterne blev bedre og bedre. Således vandt et juniorhold allerede i 1972 deres B-række foran Randers Freja og nåede kvartfinalen om det jyske mesterskab og finalen i Dagbladets Cup, som den hed dengang (senere Randers Cup med HSF og Randers Amtssavis som arrangør).

Omkring det hold skal nævnes, at rygterne om, at der var styr på tingene i Hornbæk og gode trænere og ledere samt sammenhold og godt kammeratskab medførte, at der kom spillere til fra andre klubber. Spillere, der havde spillet på højere niveau og virkelig kunne forstærke HSF-hold og løfte de allerede gode HSF-knægte.

Omkring sejren om kredsmeesterskabet i junior B en lille anekdote. Den afgørende kamp skulle stå mod Freja, men mandagen inden lørdagens kamp fortalte en stor del af spillerne pludselig, at de i den kommende weekend skulle med ungdomsskolen på weekendtur. Gode råd var dyre, og træner Niels Chr. Damm tog derpå kontakt til Freja for at høre, om kampen da ikke kunne udsættes. Svaret var nej. "Hvis I vil lege med de store, så..."

Lød en nedladende kommentar fra Viborgvej, men hvad skete? Jo forældre hentede HSF-spillerne på lejrskolen, fragtede dem til Hornbæk og kørte dem tilbage efter en sejr, der sikrede os kredsmeesterskabet.

I 1973 havde vi fire hold med i JBU og fire hold i RBU. I 1974 vandt vore lilleputter med Poul Joe Kristensen som træner kredsen under Randers Boldspil Union. Og så kørte det ellers bare derude med stærke hold i stort set alle aldersgrupper, og kuldet, der i 1972 vandt deres junior B-kreds, gjorde det også fremragende som ynglingehold, hvor de for alvor udfordrede både Vorup, Krstrup og Frejas stærke andethold.

I 1977 var der kommet mere Freja-blod til Overvænget, hvor den tidligere divisionsspiller i Freja Søren Knøth, der også havde en fortid som HSF-seniortræner, pludselig stod med et endog meget stærkt kuld, der vandt kredsen og senere gik hele vejen og sluttede af med det at vinde det jyske mesterskab.

Endnu et jysk mesterskab til ungdomsafdelingen kom i hus i 1981, da Niels Chr. Damm med Richard Valsgaard som holdleder førte vort bedste juniorhold til det jyske mesterskab i junior A-rækken. Og JM blev det også til for ynglinge B-holdet i samarbejde med Alliancen i 1995 med Georg Jessen som træner og Henning Daxi Rasmussen som holdleder.

ET LANGT LIV I HSF'S TJENESTE

I nu snart et halvt århundrede har omgivelserne og familiemedlemmer måttet acceptere, af Poul ”Joe” Kristensen altid har prioriteret Hornbæk Sportsforening, HSF, fremfor alt andet.

I mere end 45 år har han – udregnet ved 75 års-jubilæet 2020 – ydet en ufattelig indsats i HSF, der – næsten – har været hele hans liv. Der er vist ikke den ting eller rolle, han ikke har udfyldt. Træner, leder, formand, sekretær med meget mere administrativt – og så har han også – blandt andet – vasket tøj, støvsuget, kridtet baner, passet cafeteria, vasket op og været madansvarlig, når seniorfodboldspillerne skulle have den årlige legendariske fest med ”Joes flæsketeg” og ”Så længe jeg lever....” af John Mogensen som fast element.

Endelig – februar 2016 – belønnede og takkede HSF ham for indsatsen ved at udnævne ham til et af klubbens meget få æresmedlemmer.

Nogle, man kan lide bedre end andre...

Mange har en mening om hr. Kristensen, der til gengæld også har sin klare mening om andre. ”Ja, der er jo altid nogle, man bedre kan lide end andre....” Er hans korte og kontante melding om mødet med mennesker i tusindvis i de over 40 år i fodboldens og HSF's tjeneste. ”Jo, der har da været nogle verbale slagsmål og en del situationer, hvor jeg har været oppe i det røde felt...” Kommer det også med klædelig selverkendelse fra HSF-legenden, der så kigger i bakspejlet. ”Nej, jeg ville ikke – hvis det var muligt – lave så meget om....” Lyder det om de mange år med op- og nedture, muntre og hidsige stunder. Og så kommer den humoristiske side frem. ”Jo. For resten. Jeg skulle have haft mere indflydelse. Så var alting blevet endnu bedre....”

Et hav af roller

Poul ”Joe” Kristensen, der startede sin træner- og lederkarriere i HSF i 1974, har varetaget et hav af roller i HSF Fodbold og desuden også været med i bankohalsammenhæng, hvor han har været fast inventar på HSF-aftenerne og i 18 år var formand for Bankoalliancen. Og så skal man ikke glemme mange års bestyrelsesarbejde i Randers FC. Et job, han kun afgav, fordi moderklubberne på skift skulle repræsenteres i bestyrelsen. ”Randers FC er en af solstrålehistorierne. Tiden i og med Randers FC har været flødeskummet på kagen,” siger Poul ”Joe” Kristensen, der dengang i 2002 var en af fortalerne for en fodboldoverbygning.

Hellere i brændpunktet

HSF, banko og Randers FC har betydet, at det ikke er blevet til de store og lange ferier og rejseoplevelser. ”Nej, fodbolden har jo været en meget stor del af mit liv. Udlandet? Jo da, jeg har da arrangeret ture til udlandet. Nå du mener ikke fodbold-relaterede ture og ferier... Det er ikke mange, men der har da været nogle,” siger ”Joe” og forklarer så yderligere omkring den manglende lyst til ferie- og turistrejser. ”Det der med at tage til Gran Canaria og så ligge på en strand eller ved en swimmingpool i 14 dage... Det gider jeg altså ikke....” Nej, så hellere være i brændpunktet i HSF og randrusiansk og jysk fodbold. Det har været en spændende, men også travl tid. ”For der er jo altid en masse møder. Men prøv lige at tænke på, hvor mange spændende mennesker, jeg har mødt i de over 40 år,” siger ”Joe.”

Han har p.t. ikke nogen egentlig rolle i HSF, idet han ikke er generalforsamlingsvalgt til noget som helst, men kommer HSF-ledere i bekneb for hjælp, ved de, hvor de kan gå hen. Så kontakter man da bare ”Joe”... Det er sjældent, han siger nej til noget i HSF's tjeneste.

Så blev røret smækket på

Omkring navnet Joe er der en sjov historie, der udspillede sig for mange år siden. Joe var træner for en ung Michael Damm, der skulle i telefonisk forbindelse med træneren og ringede op. ”Poul Kristensen....” Lød det i røret hos Michael, der resolut smækkede røret på i visheden om at have fået forkert nummer. Michael prøvede igen. Med samme resultat. Da han så ringede op tredje gang, lød det i den anden ende: ”- Det er Joe...” Så var der kontakt.

CV JOE

Navn: Poul ”Joe” Kristensen. Født i 1955
 Job: Ansat i reservedelsfirmaet Auto-G på Ørneborgvej i Randers.
 1973: Hjælper med at træne ungdomshold.
 1974: På førsteholdet som førsteårs senior. Træner for lilleputter, der vinder RBU's lilleputrække.
 1975: Ungdomsformand i fodboldafdelingen.
 1977: Stoppedes som ungdomsformand november 1977 for at af-tjene værnepligt i civilforsvaret. Da han var tilbage, blev han både holdleder og hjælpetræner.
 1978: Træner for juniorholdet og samtidig medlem af bestyrelsen - derefter træner i mange år, bestyrelsesmedlem med forskellige kasketter - sekretær, ungdomsformand, seniorformand, senere fodboldformand og medlem af hovedbestyrelsen.
 1983: Afløser Poul Thorsen som ungdomsformand.
 1996: Afløser Gert Hølund som seniorudvalgsformand.
 2014: Stoppedes som fodboldformand. Har siden været HSF-repræsentant i moderklubgruppen, siden lidt med i seniorudvalget og med omkring klubhuset og senest omkring kunststofbanen.
 2016: Udnævnes til æresmedlem.

Andet:

Da Randers Freja i maj 2002 smed håndklædet i ringen, kom etableringen af et fælles elitehold i spil, og Joe var fortaler for samarbejde og var med til det første møde. Kom i bestyrelsen og sad der i syv og et halvt år 2003-2010, inden man vedtog, at klubberne skulle repræsenteres i bestyrelsen på skift. Joe er p.t. med i bestyrelsen igen.
 Desuden i 20 år med i bankoalliansens bestyrelse. Fast medhjælper, da man startede bankospil på Ribevej. Da Bankoalliancen blev dannet, blev han først suppleant, senere medlem af bestyrelsen og derefter i 18 år formand for bankoalliancen. Da byholdssamarbejdet i ungdomsfodbold blev genoplivet, var han sammen med Karl Erik Krogh initiativtager.
 Lavede sammen med daværende ungdomsformand Carsten Bech projekt ”Kosovo i det nye årtusinde” med støtte fra socialministeriet med det formål at få flygtningedrenge og- piger til at spille fodbold i HSF. På et tidspunkt spillede 50- 60 af dem fodbold på Overvænget. Med til indsamling af fodboldtøj, støvler og bolde til klubben Lipjan i Kosovo. Projektet kørte 1998-2002. 2012: Med i fodboldprojektet Fant, som Erik Rasmussen startede i Sierra Leone. Med til at lave indsamling af tøj, bolde m.v. og var 14 dage i Sierra Leone, hvor han hjalp med at træne. Skoleleder for fodboldskolen siden starten dog minus 2014 og 2015. Er nu stoppet med det job.

DAXI? HAN HAR ALTID BARE VÆRET DER’

Han er Hornbæks SF's alt-mulig-mand.

Han hjælper gerne med det hele og giver gerne en hånd eller to med, hvis det er påkrævet.
 Han er identisk med Henning Rasmussen. I HSF-kredse nok bedre kendt som ”Daxi.”

Hvor det navn kommer fra? Det afsløres senere i denne artikel.
 Jo, Daxis roller er mange i HSF-regi. Det pudsige ved det hele er, at han aldrig nogensinde er valgt til noget som helst i HSF.
 ”Jo for resten... Jeg blev engang valgt som suppleant til hovedbestyrelsen, men det var kun, fordi ikke andre ville, og vi skulle jo videre...” Siger Daxi, der af storebror Poul ”Joe” Kristensen karakteriseres sådan: ”Han er manden, der meget hellere vil gå i baggrunden og gøre det, der skal gøres og laves det, der skal til.
 For at sige det kort, så har han bare altid været der...” Lyder det fra storebror, der som lillebror Henning så sandelig har taget en tårn i og for HSF. (se brødrenes CV'er).
 Efter karrierestop som 16-årig grundet et brækket ben var han fra 1977 og frem til 1989 udelukkende passivt medlem. Primært grundet natarbejde, der ikke kunne passe sammen med lederarbejde i HSF. Men det kan nok være, han tog revanche siden.
 I 23 år - i perioden 1989-2012 var der fuld fart på med bl.a. fire jyske mesterskaber i fodbold samt op- og nedrykninger med det bedste seniorhold. I perioden 1999-2002 gik det kun fremad - med fire oprykninger i træk fra serie 4 til Jyllandsserien og jyske mesterskaber i serie 4, 3 og 2.
 I de senere år har Daxi - og Joe - taget en tårn i klubhuset og har siden 1999 siddet som medlem af fodboldudvalget. Og så skal det da også med, at han har været til-og fra medhjælper i klubhuset siden 2000 og frem til nu.

Skulle hjælpe Joe

Daxi startede sin ledergerning i håndboldafdelingen, men i 1995,

da Daxi boede i Århus, kom storebror Joe og bad om hjælp, da han manglede træner og holdleder til et ynglingehold, som var stablet på benene i samarbejde med Alliancen. Det blev en succes for alle kulminerende med et jysk mesterskab i ynglinge B. ”Men det hold var alt for godt til ynglinge B. Vi skulle have været i A-rækken. Fire af spillerne gik året efter direkte ind på vort bedste seniorhold,” mindes Daxi.

Så længe, de kan bruge mig...

Daxi bifalder storebror Joes karakteristik af lillebror Henning. ”Ja, jeg har altid været der, hvis man havde behov for en hånd eller to. Men jeg vil allerhelst holde mig i baggrunden,” siger Henning, der har brugt mange, mange timer på HSF-arbejde, men har også fået noget den anden vej. ”HSF er speciel. Vi har et helt uovertruffent kammeratskab herude. Det er fantastisk,” siger Henning og kan ikke lade være med at snakke om afslutningsfester.

”Om spillerne er 60 eller 25, så står de på stolene, banker i loftet og skråler ”Så længe jeg lever” med John Mogensen. Det er noget helt specielt - og især for HSF-folk,” siger Henning. ”Vel har jeg brugt mange timer i HSF. Alt for mange siger fruén,” griner Daxi, mens fru Jonna lytter i baggrunden. I de senere år er der dog blevet skåret ned på arbejdet i HSF.
 ”Men jeg fortsætter så længe, de kan bruge mig...” Siger Daxi, der om nogen er kendt for at sætte sig ind i reglerne. Så har trænerne eller ledere et problem omkring reglementerne, kan de bare kontakte Henning. Han kender alle paragrafferne...

Henning Rasmussen - alias Daxi
- er Hornbæk SF's alt-mulig-mand.

Nå ja Daxi

En forklaring på navnet Daxi. Det stammer helt tilbage fra 70'erne, da Henning og Per K. Rasmussen arbejdede sammen i Storegade som henholdsvis dørmand og tjener. En tredje i slænet hed også Henning og kørte på en dengang eftertragtet knallert - Honda Dax. "Og så gav Per mig navnet Daxi. Per flyttede derpå til Århus, men da han kom tilbage, til Randers og Hornbæk blev navnet fundet frem igen," forklarer Daxi. Og det er et navn, der hænger ved. "Ja, der er mange, der ikke kender mit rigtige navn. De kender mig kun som Daxi....."

Blandt mange opgaver i HSF har været at passe klubhus og køkken.
Jo de to brødre er et par alsidige herrer.

CV Daxi:

Henning "Daxi" Rasmussen. Født: 27. august 1960.
1970: Indmeldt HSF-fodbold.
1976: Karrierestop p.g.a. brækket ben.
1977: Passivt medlem.
1989: Holdleder i håndbold for RGI-hold.
Fjerdeplads ved landsmesterskaberne i Løkken.
1989-1991: Holdleder for andetholdet i håndbold.
1993-1996: Holdleder/udskiftningsleder/træner og spiller på tredjeholdet i håndbold.
1995: Holdleder for ynglinge B-hold i fodbold – jysk mester.
1996: Holdleder for ynglinge A i fodbold.
1997: Holdleder for førsteholdet i fodbold – nedrykning til serie 4.
1998: Holdleder for førsteholdet i fodbold i serie 4 4.
1999: Holdleder for førsteholdet i fodbold – oprykning til serie 3 og jysk mester.
2000: Holdleder for førsteholdet i fodbold – oprykning til serie 2 og jysk mester.
2001: Holdleder for førsteholdet i fodbold - oprykning til serie 1 og jysk mester.
2002: Holdleder for førsteholdet i fodbold – oprykning til Jyllandsserien.
2003: Holdleder for andetholdet i fodbold – nedrykning til serie 5.
2004: Træner for andetholdet i fodbold – oprykning til serie 4.
2005: Træner for andetholdet i fodbold – nr. to i serie 4.
2006: Holdleder andetholdet i fodbold i serie 4.
2007: Holdleder andetholdet i fodbold i serie 4.
2008: Træner for junior B i fodbold.
2009: Træner for junior b i fodbold.
2010-2011-2012: Træner/holdleder for tredjeholdet i serie 5 i fodbold.
2013-2014: Klubhuset.
2017: Holdleder for førsteholdet i fodbold i serie 1 - nr. to i efteråret.
1999-: Medlem af seniorudvalget i fodbold.
2000-: Medhjælper i klubhuset.

BETYDNINGEN AF SAMMENHOLD FANDT VI FØRST I HORNBAEK SF

Et helt unikt sammenhold startede med nogle skovle.

De to holdbilleder, der illustrerer denne artikel, fortæller egentlig hele historien om, hvordan Hornbæk SF var sidst i 70'erne, og hvordan klubben opfattes i dag af en flok aldrig jyske mestre i ynglinge A-fodbold; en klub med sammenhold, en klub, der giver plads til minder fra dengang og som stadig byder på oplevelser den dag i dag.

Der er nøjagtig 40 år mellem de to holdbilleder - foruden mange andre markante forskelle! Blandt andet er kampvægten ikke længere i balance. Efterspørgslen på shampoo og andre hårprodukter kan langt fra brødføde en forretning. Og hvor de unge mennesker i den blå tricot netop havde gennemført en lang fodboldsæson uden skader overhovedet og med stort set den samme start-11'er i hver eneste kamp, afstedkom fotograferingen af de samme spillere fire årtier senere adskillige krampetrækninger i lægmusklerne, optræk til hofteskader og masser af pust og støn for de uheldige spillere, der måtte påtage sig de knælende positioner forrest. Bevarer, der er mange forskelle skabt af 40 års udvikling. Men der er også fællestræk i de to billeder - hvis ikke flere, så i hvert fald sammenhold, minder og oplevelser. Dengang som nu. Mindre og oplevelser er der selvfølgelig mange andre hold end HSF's jyske mestre anno 1977, der har.

Og formentlig også sammenhold. Det var under alle omstændigheder tilfældet for Søren Knoths tropper, da den tidligere AGF- og Randers Freja-spiller - æret være hans minde - første gang indkaldte et kuld ynglingespillere til træning en kold og ikke mindst snefyldt januar-dag i 1977. Store snedriver gjorde det i sig selv vanskeligt at komme frem til Overvænget.

Men det lykkedes for en halv snes unge gutter, der fandt nogle skovle frem, fjernede de største bunker af sne, og gjorde det nogenlunde muligt at gennemføre en times fem mod fem fodbold. Dermed var sammenholdet skabt fra den allerførste træningsdag i 1997.

Det sammenhold, der i november samme år kulminerede med en 5-1 sejr over Sjørring IF i finalen om det jyske mesterskab. Selvfølgelig var der talent på holdet. Men det var især evnen til at løfte i flok, der skabte den flotte sæson. Spørg hvilken som helst af spillerne fra dengang, og de vil hver og en nikke til det unikke sammenhold, der kendetegnede holdet. Et sammenhold skabt af en flok unge mennesker, hvoraf flere havde rødder i "nabo-klubben" Randers Freja - men hvor det først var i Hornbæk, at de fandt betydningen af begrebet.

De jyske mestre, som de så ud dengang - bagest fra venstre Peter Fenger, Lars Carstensen, Preben Olsen, Tommy Christiansen, Allan Enevoldsen, Ole Schmidt. Forrest fra venstre Lasse Lassen, Leo Thorsen, Per Rasmussen, Poul Houge, Carsten Andersen og Ib Rasmussen.

Og her de så 40 år efter - i samme opstilling - bortset fra at, der kort inden sammenkomsten indløb afbud fra Lars Carstensen og Preben Olsen, nr. to og tre fra venstre i bageste række på billedet fra 1977.

Når man som ung fodboldspiller i 70'erne mødte meget tidligt ind før en træning, var det kun fordi, at alle nød hinandens selskab. Og det samme var især tilfældet efter træning og kamp, hvor der altid var tid, plads og varme til at hygge sig i klubhuset. Ikke kun sammen med holdkammeraterne, men også på tværs af alder - både opad og nedad.

Desværre splittes et hold oftest ad, når en fodboldsæson er overstået. De bedste spillere flytter til "storklubben" for at følge de sportslige ambitioner. Andre stopper på grund af udenbys studier eller andre årsager. Andre igen valgte håndbolden i Hornbæk - og om det var indendørs eller udendørs sport formåede Hornbæk at skabe de samme rammer for udøverne; glæde, fællesskab og oplevelser. Og ikke mindst et sammenhold. Et sammenhold, der

for de jyske mestre igen kom til udtryk i 2002, hvor holdet for første gang i 25 år var samlet for at genopfriske minderne. Og igen i 2017, hvor 40 års jubilæet blev markeret, og hvor holdbilledet blev taget - altså det der, hvor de aldersrelaterede skavanker var mærkbare, og hvor forbruget af shampoo var blevet mærkbart mindre!

Men også et billede, der mere end noget andet illustrerer det sammenhold, der er lige så stærkt som dengang. Ikke mindst illustreret ved den navnkundige angriber Peter Fenger, der kort tid efter succes'en i 1977 emigrerede til USA - men som tog den lange tur over Atlanten både i 2002 og i 2017. Det er vist det, man kalder for sammenhold!

NÆSTE FEST SKAL HOLDES I FLORIDA

Der var gensynsglæde af allerhøjeste karat, der var masser af historier og drillerier omkring kropsvægt og hårfarve, da Hornbæk SF's jyske mestre i ynglinge A-fodbold i 2017 havde sat hinanden stævne for at markere 40 års-jubilæet for den flotte præstation dengang i 1977.

Med hensyn til hårfarve og hårpragt eller mangel på samme gik drillerierne blandt andet ud over Lasse Lassen, der som ung havde en flot rød hårfarve. Den kiggede alle kammeraterne efter ved 40 årsfesten i Randers, men de ledte forgæves efter Lasses flotte hårfarve fra dengang. "For nu er han gråhåret..." Lød drillerierne. Med til sammenkomsten i Randers var manden, der fik sit store gennembrud på vejen mod JM-sejren, idet han - Peter Fenger, der dengang endnu kun var juniorspiller - lavede 14 mål i de fire kredskampe - fem i 6-1-sejr i semifinalen mod Tønder og en hel håndfuld igen i finalen, der blev vundet 5-1 over Sørring.

Peter, der nu er bosiddende med kone, børn og børnebørn i Florida, var ikke i tvivl om, at han skulle hjem til jubilæet, men... "Nu er jeg kommet hjem til både 25 og 40 års-jubilæum. Nu må det så være jeres tur til at komme til Florida, når vi skal samles igen," sagde Peter ved en frokost i Hornbæk klubhus. Og den Fengermelding blev ikke afvist. Allerede sekunder efter Fengers udspil var der gang i beregningerne, og snakken gik hurtigt om at oprette en konto, hvor man kunne indbetale f. eks 150-200 kroner om måneden frem til 45 års-jubilæet. Nu kan Peter Fenger blot vente og se, om han i 2022 får invasion af gamle fodboldkammerater.

ET HELT SPECIELT SAMMENHOLD OG KAMMERATSKAB

I Hornbæk SF har vi et helt specielt sammenhold og kammeratskab.

En gang HSFér - altid HSFér.... Som vi siger herude.

Og når der kaldes til festligheder eller gensyn, kommer vi hjem. Fra alle verdensdele.

Bevist flere gange - i februar i 2016 tog Tom Gregersen turen hjem fra job i Saudi Arabien for at være med til at hylde Poul "Joe" Kristensen, der i 1974 var Toms træner dengang for nu 46 år siden.

"Joe" skulle gøres til æresmedlem, i HSF, og så troppede lilleputterne fra dengang op - og Tom returnerede få dage efter til jobbet i Saudi Arabien.

Året efter - 2017 - så man det fantastiske HSF-sammenhold i en anden kreds. I 1977 blev Hornbæk SF jysk mester i ynglinge A-fodbold - med juniorspilleren Peter Fenger fra Stevnstrup som angriber. Han lavede 14 af HSF's 19 mål i kredskampene på vejen mod det jyske mesterskab, der blev sikret med en sikker 5-1-sejr over Sørring på fem scoringer af netop Fenger, der senere forsøgte sig i Freja, men ikke kom længere end DS-holdet.

De jyske mestre, som de så ud dengang - bagest fra venstre træner Søren Knoth, Preben Olsen, Peter Fenger, Allan Enevoldsen, Tommy Christiansen, Ole Schmidt, Lars Carstensen og holdleder Freddy Knudsen. Forrest fra venstre Lasse Lassen, Leo Thorsen, Per Rasmussen, Poul Houge, Carsten Andersen og Ib Rasmussen.

Peter Fenger har i de sidste mange år boet i Fort Myers i Florida, men da invitationen til 40 års-jubilæumssammenkomsten nåede over på den anden side Atlanten, var der ikke megen vaklen hos Fenger. "Kommer. Ser frem til at mødes med jer igen. Kan ikke vente..."

En række af det succesrige kuld var kommet fra Freja, og efter JM-triumfen tog Leo Thorsen og Peter Fenger turen til Viborgvej, hvor Thorsen i 1978 blev en af de dominerende på Frejas bedste ynglingehold, mens Fenger fik 1978 ødelagt af skader. I 1979 fik han kampe på tre hold i Freja - noteret for 10 mål på ynglingedivisionsholdet, 35 mål for ynglinge A-holdet og endelig debut på holdet i Danmarksserien.

GENSYN MED GUTTERNE 42 ÅR EFTER

Nostalgisk genforening i HSF i forbindelse med reception for HSF-legende.

Det var Hornbæk SF-legenden Poul "Joe" Kristensens store dag, da han i foråret 2016 skulle udnævnes til æresmedlem i den forening, hvor han startede som aktiv i 1970 og allerede tre år efter blev leder og træner.

Men der var andre, der fik en bevæget, særlig og helt speciel dag, for det hold, Poul "Joe" Kristensen trænede i 1974, havde - uden Poul Kristensens vidende - sat hinanden stævne i forbindelse med receptionen for deres gamle træner.

Poul "Joe" Kristensen med drengene fra 1974. Forrest fra venstre er det Peter Dalsgaard, Tom Gregersen, Casper Brøste, Henrik Andersen og Peter Hundborg. Bagest Jesper Brøste, Torsten Westh, Tommy Bøgild, Erik Christensen og Claus Kruse.
FOTO: STEFFEN GADE

Helt tilbage i 1974 gik de dengang 10-12-årige lilleputter til tops i Randers Boldspil Unions, RBU's, turnering med en samlet målscore på 186-12. 10 af de 12 spillere på det holdbillede, der siden 1974 har hængt på væggen i klubhuset, var trommet sammen til sammenkomsten.

For en af dem var dagen noget helt unikt - Claus Kruse, nu bosiddende i hovedstaden. Han havde ikke set en eneste af dem siden 1974 og havde slet ikke været i Randers siden 1974.

Nu genså han Tom Gregersen, Kasper og Jesper Brøste, Erik Christensen, Tommy Bøgild, Peter Dalsgaard, Henrik Andersen Peter Hundborg og Torsten Westh, mens der var afbud fra Erik Sørensen og Karsten Iversen - den ene p.g.a. arbejde udenlands

og den anden p.g.a. deltagelse i svigermoderens fødselsdagsfest. Det sidstnævnte afbud blev ikke taget for gode varer

FRA KNÆGTE TIL HALVGAMLE HOVEDER

Poul "Joe" Kristensen anede intet om knægtenes sammenkomst, men blev både bevæget og glad, da de kom frem én efter én og gav hånd til deres tidligere træner, der ligesom "knægtene" slet ikke kunne forstå, at det var 42 år siden, "Joe"s drenge havde vundet RBU-turneringen.

"Det er helt vildt. Dengang var det knægte på 10-12 år. Nu er det jo en flok halvgamle hoveder på 52-54 år," lød det fra 63-årige Poul "Joe" Kristensen, der havde en fantastisk dag.

FRA SAUDI ARABIEN TIL FEST I HORN BÆK

Tom Gregersen tog den lange vej hjem til sammenkomst i Hornbæk SF.

I 1974 var Tom Gregersen fodboldmålmand på et succesrigt lilleputhold i Hornbæk SF. I marts 2016 skulle han have været på arbejde i Saudi Arabien.

Da han hørte, at hans træner dengang for mere end 40 år siden, Poul "Joe" Kristensen, skulle hædres med æresmedlemsskab og, at man forsøgte at samle holdet fra 1974, tog Tom en hurtig beslutning.

"Jeg kommer..." Lød meldingen - fra Saudi Arabien. Som sagt så gjort. Altså hjem fra Saudi Arabien til fest på Overvænget i O. Hornbæk og gensyn med "Joe" og ni af de 11 holdkammerater fra dengang. Og retur mindre end 36 timer senere

"Det var hele turen værd. Det var alletiders. En uforglemmelig oplevelse." sagde Tom.

I SLUT-80'ERNE KNEB DET MED AT STILLE HOLD

Medlemstallet i ungdomsafdelingerne i klubberne i dansk fodbold går op og ned. Det har vi mærket flere gange i HSF, hvor vi oplevede et sandt medlemsboom i starten af 70'erne, da alle ville bo i Hornbæk. I løbet af få år voksede medlemstallet fra 10-15 til 100-150.

Men børnene i de mange nyopførte villaer blev jo store og voksne og flyttede fra Hornbæk og byen, og Hornbæk blev et sølvbryllups-kvarter, hvilket tydeligt kunne ses på vore medlemstal. I slutningen af 80'erne og begyndelsen af 90'erne oplevede vi en periode, hvor vi ikke havde spillere nok til 11 mandshold fra lilleput og op til ynglinge, hvorfor vi i perioden 1993-1998 indgik i et hold-samarbejde med Alliancen og også på et tidspunkt havde stor glæde af tilgang fra Bjerregrav.

At det kneb med ungdomsspillere var en konsekvens af, at de mange børn, der var unge i starten af 70'erne, nu var blevet voksne og var flyttet hjemmefra og i manges tilfælde flyttet fra byen. Først da der skete udskiftninger i de mange 70'er-villaer, kom der flere unge til HSF, og muligheden for øget tilgang var og er fortsat til stede via de mange huse, der bygges i Hornbæk og nærmeste omegn.

Efter 1998 havde både HSF og Alliancen begge igen mulighed for selv at danne hold, og så sluttede det samarbejde, der bød på gode resultater bl.a. et jysk mesterskab til et ynglingehold styret af Georg Jessen og Henning "Daxi" Rasmussen.

Jyske mestre i ynglinge B i 1998: Hornbæk SF/Alliancen

I 1998 indgik vi i et spændende og tæt samarbejde med socialministeriet omkring et projekt og forsøg på at indlemme Kosovo-flygtninge i lokalområdet og bl.a. via fodbold i Hornbæk SF. Projektet "Kosovo i det nye årtusinde" kørte fra 1998 til 2001 med støtte fra socialministeriet. Med hjælp af Kosovo-drengene kunne vi stille hold i alle rækker og fik gode resultater – blandt andet vandt lilleput A-holdet deres række og kvalificerede sig til mester-rækken.

Efter projektet med Kosovo-flygtningene udviklede ungdomsafdelingen sig meget positivt, idet vi fik mange nye spillere og -næsten - havde hold i alle rækker og fik mange flotte resultater. Projektet omkring Kosovo betød blandt andet flere ture til Kosovo og indsamling af udstyr, for det havde de ikke meget af dernede. Internationalt har vi også samarbejdet med FANT, der har gang i store støtteprojekter i Sierre Leone, hvor flere HSF-ledere og -spillere flere gange har været på besøg og ageret trænere. Også i dette samarbejde har vi stået for indsamling af rekvisitter og spillertøj.

Da vi kom frem til 2010, havde vi stadig rigtig mange spillere i de yngste årgange, og i en periode havde vi Danmarks bedste hold for årgang 2002 – et hold, der bl.a. besejrede FC Københavns unge talenter. På det hold var bl.a. Oliver Bundgaard og Tobias Klysner, der nu begge er kontraktspillere i Randers FC og begge har haft debut på ligamandskabet.

HSF-ynglinge og -juniorer til stævne i Holland

Efter en spæd start i starten af 70'erne med sommerlejr/træningslejr i Fuglsø og Vittrup ved Løkken kom der senere en lang række udenlandsture til – således i nærheden af 15 gange Hornbæk SF-ynglinge og -juniorer til Hollands Cup i Amsterdam, ligesom HSF har deltaget i turneringer i Tjekkiet og Tyskland.

I de senere år har vi faktisk haft flere mesterrækkehold, og i øjeblikket kæmper vi en kamp for fortsat at have dygtige spillere i specielt de ældste rækker.

Det er en hård kamp og kræver naturligvis, at klubben er gearret til at tiltrække dygtige trænere, der har det rigtige match og har engagement. Med de nye faciliteter og ikke mindst vor kunststofbane har vi grundlaget for at blive en særdeles attraktiv klub.

Vi skal dog naturligvis stadig værne om vore værdier, give plads til alle og fortsætte det kammeratskab og sammenhold, der nu i 75 år har været kendetegnende for HSF.

Medlemstal siden 2014 - fodboldspillere under 19 år:

2014	194	2015	220
2016	210	2017	244
2018	274	2019	263

Hans Hammer og Karl Erik Krogh
- kridtmestre i HSF i mange år.

DE HAR SLÅET MANGE STREGER...

To gamle HSF-gutter - Hans Hammer, i skrivende stund 74 år, og Karl Erik ”Kalle” Krogh, der har rundet de 70 – har gået mange, mange skridt i HSF’s tjeneste de sidste efterhånden mange år.

Og det med en kridtmaskine, som fodboldafdelingen har fået stillet til rådighed af Randers Kommune. Og hver mandag i fodboldsæsonen - hvis da ellers vejret var til det - stillede Hammer og Krogh på Overvænget og gik i gang med at kridte baner op. Ikke dem alle, for aftalen med Randers Kommune er, at kommunens folk kridter 7- og 11-mandsbanerne op, mens HSF - her Hans og Kalle – skal slå stregerne på 3- og 5-mandsbaner. Dog har de kridtet de store baner op, hvis det havde regnet så meget, at de streger, kommunens folk havde slået var skyllet væk.

Hans, der startede i HSF som ni-årig med fodbold og havde Knud Ove Nielsen som træner, er sammen med Kalle altid klar til at hjælpe. Det er bevist mange gange i de efterhånden 50 år, de har været HSF’ere. Hans Hammer, der bortset fra perioden 1963-1970 stort set uafbrudt har været engageret i HSF, startede med kridtmaskinen sammen med Tom Klitgaard, og da Tom alt for tidligt blev taget fra os, stod Kalle klar til at overtage Toms plads. Og siden har de to gutter stået for kridtningen - for Hammers vedkommende i anslået 10 år nu.

Men Hans, der sammen med fru Ulla bor 50 meter fra klubhuset på Overvænget, har også ydet på andre områder. Således har han i efterhånden 35 år hjulpet til med bankospillene og sad i nogle år i bestyrelsen for HSF’s Venner.

Med hensyn til kridtmaskinen og udsigten til fortsat at få travet nogle kilometer bag maskinen, er Hans positiv. ”Kridtmaskinen skal da med ned på det nye anlæg. Så hvis Kalle er klar, er jeg da også,” lyder det fra Hans Hammer, der som aktiv spillede fodbold i HSF og for alvor blev HSF-engageret, da han fandt sammen med

fru Ulla, der for - undskyld Ulla! – en del år siden var på førsteholdet i håndbold.

Jo, Kalle er klar

Hans Hammer skal ikke bekymre sig om, hvorvidt Kalle er klar til endnu nogle ture med kridtmaskinen. Det er han.

Klar, som han har været det i mere end 50 år for HSF’s skyld.

Fra starten spillede han fodbold i Fremad og håndbold i Helsted, men valgte så HSF. Samme ide havde bror Benny, og så blev begge undervejs - i starten af 70’erne - ungdomstrænere i fodbold samtidig med, at Kalle blev fast inventar på førsteholdet i både håndbold og fodbold og også på sit cv kan skrive tidligere ungdomsformand og tidligere medlem af fodboldbestyrelsen.

Helt tilbage i 70’erne hjalp han med klubhusbyggeri, og i nyere tid har den tømreruddannede og nu pensionerede betjent altid været klar til at give en hånd med - bl.a. i de tilfælde, hvor der har skullet skiftes tag på terrassen ved klubhuset.

Kalle betaler nemlig gerne lidt tilbage.

”Jeg har haft mange gode stunder og gode år i og med HSF. Jeg kommer der desværre ikke så meget mere, men jeg hverken vil eller kan slippe det helt. Jeg vil altid være blå og stiller mig gerne til disposition, hvis der er noget, jeg kan hjælpe med,” siger Karl Erik Krogh.

Omkring de to herrers kridtopgaver på det nye anlæg skal det med, at de måske slipper lidt nemmere end på Overvænget, da store dele af banearealet på Gl. Viborgvej er kunstgræs, der ikke skal kridtes, da stregerne/farverne ganske enkelt er lagt/malet på.

SENIORFODBOLD HAR VÆRET EN RUTSJEBANETUR

Fra kampe om billet til DS og nedtur til serie 4.

2019: Efter op- og nedture er førsteholdet atter i serie 1.

“Om vi spiller i serie 1, 2 eller 3 er underordnet. Bare vi har det godt sammen og bevarer den gamle HSF-ånd og -tone”. Har det altid lydt i fodboldafdelingen, og både ånd og tone er intakt. Og resultaterne? Ja, det har været en tur i rutsjebanen med op- og nedture og lige fra Jyllandsserie 1 med mulighed for oprykning til Danmarksserien og i den anden ende af tabellen – førsteholdet i serie 4....

I jubilæumssæsonen 2020 er holdet efter to oprykninger i løbet af tre halvsæsoner at finde i serie 1, hvor der bliver krig på kniven med lokalopgør mod Vorup, Krstrup og Helsted Fremad, mens et femte lokalt hold, Dronningborg (u)heldigvis er kommet i en anden serie 1-kreds. Det kunne ellers have været muntert med fem Randers-hold i samme kreds.

Medvirkende til succesrige sæsoner var blandt andet tilgangen af spillere, der havde prøvet en del mere end serie 1-2-3-bold. Blandt andet Randers FC's tidligere anfører Søren Pedersen, der blev spillende HSF-træner, da han byggede hus i Hornbæk og tog sit spillercertifikat med herud.

Andre med en fortid på højere niveau var også Farid Bader og Michael Brix, ligesom også en anden FC-veteran Søren Holdgaard var i aktion i HSF, omend han efter få kampe desværre pådrog sig en alvorlig knæskade, der tvang ham til at lægge støvlerne på hylden. Senere kom også brødrene Frederik og Christian Hoe og senest er Nicolas Bøgild med en fortid som kontraktspiller i Randers FC og Skive nu tilknyttet HSF som assistenttræner for Simon Gade.

BLÅT BLOD

En af HSF's vigtige værdier er at fremme et godt socialt samvær i samspil med læring og konkurrence. En særdeles god repræsentant for dette er Rasmus Skovbo - førsteholdsspiller.

Rasmus Skovbo lykønskes med en af mange sejre som HSF-spiller.

Skulle nogen være af den opfattelse, at det kun er kongelige og adelige, som har blå blod i årene, bør man ændre opfattelse. I HSF har vi flere af slagsen heriblandt Rasmus Skovbo. Dog skyldes det blå blod tilknytning til en ganske speciel og stærk "familie" HSF. Rasmus har fået tilknytningen til klubben gennem modermælken. Siden han var seks år, har hans far, Per. K. Rasmussen fulgt hans udvikling fra sidelinjen. En udvikling, der har gjort ham til en dygtig midterforsvarer med fin teknik og god evne til at læse spillet. Dette resulterede i udtagelse til talentophold i Randers Freja.

Deltagelsen fungerede meget tilfredsstillende, men savnet af det sociale samvær i moderklubben blev det afgørende. Så HSF blev hans endelige fremtidige valg. Dette har resulteret i 14 år på førsteholdet kun med meget få skadesperioder; men med mange højdepunkter, hvoraf perioden på Jyllandsserieholdet har været den største sportslige oplevelse.

For nuværende nyder han at være en af de erfarne på holdet og dermed god mulighed for at guide medspillerne.

Som nævnt ovenstående har det sociale sammenhold gjort stort indtryk. Fem jævnaldrende spillere har fulgtes ad hele vejen igennem fodboldtiden, og selv om der står 30 år på fødselsattesten, er det bestemt ikke slut endnu. Det gode netværk man får, kendskabet til alle klubmedlemmerne samt den gode modtagelse og stemning er for Rasmus guld værd.

Selvom Rasmus er en ung mand, gør han sig overvejelser om fremtiden. Familie med en nyfødt pusling betyder et andet fokus og lidt mindre tid til træning m.m. Det er sandsynligt, at der med tiden bliver tid til frivilligt arbejde i klubben. En optimal måde at give tilbage noget af det, klubben har givet ham. For Rasmus kender jo selvfølgelig også HSF's slagsang "Så længe jeg lever...."

”SÅ LÆNGE JEG LEVER..”

Rico og Mikkel Amstrup har begge spillet i HSF siden femårsalderen og må i deres tid i klubben være indbegrebet af ægte HSF’ere.

Ovenstående titel fra John Mogensen’s evergreen passer i bund og grund på far og søn Rico og Mikkel Amstrup, når talen falder på tilhørsforholdet til de ”blå” i Hornbæk Sportsforening. Begge har betrådt græsset på Overvænget siden de begge var fem år gamle. Rico ikke større end han måtte stå på tæer for at nå op til skranken, når der skulle købes slik og andre godter hos klubbens ikon og kulturbærer Anna Mariussen – klubhusbestyreren. Rico spillede med på dispensation, da man dengang skulle være seks år for at spille fodbold. Gejst og iver var ikke sådan at holde tilbage.

Rico har altid spillet i HSF – foreløbig 43 år – kun med et lille sidespring til en anden blåklædt klub, da der ikke var hold for hans aldersklasse – men kom så hurtigt som muligt tilbage til ”hjemmeklubben”, hvor han for øvrigt indledte karrieren som målmand.

Lidt overraskende, når hans karriere som solid og altid fightende angrebsspiller fra det 18. til det 40. år – og med et godt hoved på både den ene og den anden måde – ellers kendes.

Mange gode oplevelser har det givet undervejs med kampe for bl.a. Jyllandsserieholdet, spændende ture til udlandet, nye faciliteter på Gl. Viborgvej; men ikke mindst det helt specielle sociale samvær i klubben, som har givet varende venskaber.

Frivilligt foreningsarbejde forekommer helt naturligt. Rico har gennem adskillige år påtaget sig flere forskellige funktioner bredt for HSF. Træner for flere hold, ungdomsformand, fodboldformand og formand for hovedbestyrelsen, hvor han havde en vigtig rolle ved dannelse af en ny foreningsorganisation, hvis mål også var en god og sund foreningsøkonomi. Alt i alt et langt, sejt men givende arbejde.

Hans store ønske kunne være, at langt flere unge og forældre vil give et nap med i det daglige arbejde til glæde for ikke mindst børn og unge. Så for Rico gælder overskriften ”Så længe jeg lever...” helt igennem. En sang, som alle i klubben skal lære, da den afsynges i forbindelse med kampe og fester.

Sønnen Mikkel på 19 år har arvet faderens gener. Har siden de spæde skridt fulgt kampene fra

sidelinjen udstyret med en bold og faderens navn på ryggen af trøjen, begyndte han at træne som fem-årig og har med stor interesse og vilje spillet lige siden – dog i den anden ende af banen, i forsvaret. Desværre har han den sidste tid haft flere alvorlige skader, som har holdt ham væk fra banen og hans store interesse fodbolden. Så han ser frem til at komme i gang igen. Ikke mindst på grund af det sociale samvær, som han fremhæver som en væsentlig del af hans færden i klubben. Derfor er det også meget sandsynligt, at han vil være tilknyttet klubben fremadrettet så meget som nu uddannelse og andet tillader.

Far og søn er begge passionerede Liverpool-fans. Så mon ikke ”You’ll never walk alone” afsynges en gang imellem. Men intet overgår HSF. ”Så længe jeg lever”.

GAMLE FC-DRENGE MED TIL INDVIELSE AF KUNSTGRÆSBANEN

Et blandet Randers FC-hold med de fhv. Liga-spillere Jonas Kamper, Mads Agesen, Søren Pedersen, Ralf Pedersen, Rasmus Kat-holm og Chris Sørensen suppleret med en lille håndfuld nuværende ligatrup-spillere og nogle unge var mere end stærkt nok til at besejre Hornbæk SF 4-0, da HSF markerede indvielsen af kunstgræsbanen på Gl. Viborgvej, hvortil HSF Fodbold jo flytter, når ombygningen på Gl. Viborgvej er færdiggjort.

Jo, de gamle kan endnu og var med til at sætte tingene på plads med alle fire scoringer inden pausen i en underholdende kamp, hvor en af HSF's største scoringschancer opstod 10 minutter før tid, da HSF-topscorer Nikolaj Erikslev pludselig befandt sig i en ønskeposition – kun med Ralf Pedersen som forhindring på vej

Benjamin Stokke liggende yderst t.h. scorede to gange for Randers FC. Her må HSF-keeper Tobias Iversen se sig passeret for anden gang, FOTO: HANS ERIK NIELSEN

mod mål. Men... Ralf P. har ikke glemt det, så Erikslevs drøm om scoring blev forvandlet til en dog behersket skraldemandstack-ling fra Ralfs side og efterfølgende advarsel til den tidl. Randers FC-kaptajn.

HSF HAR MULIGHED FOR EN RIVENDE POSITIV UDVIKLING

Vi føler os virkelig privilegerede over at få lov til at skrive disse ord i anledning af Hornbæk SF's 75 års jubilæum. Det sker med dyb respekt for tidligere fodboldformænd og udvalgs-medlemmer. Fremtiden ser lys ud for Hornbæk SF's fodboldafdeling.

Vi åbner dørene for en ny fremtid i fantas-tiske omgivelser, ja måske de allerbedste faciliteter i Randers Kommune.

Og det på trods af, at de øvrige foreninger i kommunen også har gode og flotte for-hold. Med vore nye kunstgræsbaner, nye fælles klubhus og de øvrige trænings-mæssige tiltag udendørs kan vi kun få øje på, at foreningen har mulighed for en rivende positiv udvikling.

Den bold skal vi gribe, så vi sammen med de øvrige foreninger og Firmasporten kan give hele lokalområdet den oplevelse, at Horn-bæk Idræt & Kultur Center er for ALLE.

Fodboldafdelingens medlemmer kommer fra trange kår og me-get slidte faciliteter på Overvænget. Fremtiden for "det gamle stadion" bliver et nyt parcelhuskvarter. En af fodboldudvalgets kommende opgaver bliver at få flyttet den berømte HSF-ånd med ned på Hornbæk Idræt- og Kultur Center. Den opgave ser vi nu med fortrøstning på.

Hornbæk SF er i skrivende stund placeret i serie 1. Rent sportsligt er det et passende niveau for herreafdelingen. Det er klart, at vil der i fremtiden komme en oprykning, så vi vil også her forfølge muligheden for at bide os fast. Der er heldigvis igen stablet et damehold på benene. Det er godt for klubmiljøet.

For ungdomsafdelingen gør det sig også gældende, at vi er moderklub for Randers FC, så det er der, eliten skal samles.

Det betyder ikke, at vi i Hornbæk SF ikke kan have gode ungdomshold. Det kan vi. Bla. har vi ungdomshold placeret i Liga 2. På pigesiden har vi endda, i samarbejde med Hadsten SK, et U15-hold placeret i

landets bedste række. Flot!

Med flytning ned på det nye anlæg er det ikke kun senior- og ungdomsudvalget, der knokler for at få det hele til at fungere. Også vores cafeteriaudvalg står over for store udfordringer i de nye omgivelser. Det er vi overbevist om, at udvalget løser til alles tilfredshed.

Der skal lyde et kæmpe stort TAK til alle trænere, ledere, besty-relsesmedlemmer, frivillige m.fl. og et STORT TIL LYKKE til Horn-bæk SF med de 75 år.

Der skal også lyde et stort TAK til vore nuværende og tidligere medlemmer, forældre, udehold, dommere og andre samarbejds-partnere, der har haft deres gang på Overvænget.

Tak for jeres tålmodighed i forhold til de knap så gode faciliteter de seneste år. Alle kan i dag se, at Hornbæk Idræt & Kultur Center har været værd at vente på.

Vi glæder os til at se jer alle på det nye anlæg.

ÉN GANG BLÅT BLOD I ÅRENE, ALTID BLÅT BLOD I ÅRENE

HSF rummer både en fasttømret historie og kultur og er samtidig klar på forandringer. HSF er fortællingen om en forening, som er baseret på frivillighed og som danner rammerne for fysisk og social aktivitet for alle borgere i Hornbæk og omegn.

Fem brødre fra Svejstrupvej 140 blev foreningsmennesker ”ud af den blå luft” Efter mere end 40 års foreningslederopgaver i Hornbæk Sportsforening – dog med visse afbrydelser – er det underligt at tænke tilbage på, hvorfor det blev en del af tilværelsen og en del af ens identitet for de fem Thorsen-brødre fra Svejstrupvej 140 – Peter, Poul, Leo, Erling og Richard.

I dag forstår Peter Thorsen (68) det meget bedre. At give noget tilbage i forhold til de nøglepersoner, der først i 70´erne tog Peter under deres vinger, viste ham tillid, betroede ham opgaver, ja i det hele taget blev vist ledervejen både som foreningsleder og som erhvervsleder. De medvirkede til at gøre Peter til en person, der synes om at gøre noget for andre mennesker. Indsatser, der giver mening. Også lidt underligt, at det blev lederopgaver for HSF. Peter stiftede nemlig familie med bopæl i Helsted og bor der fortsat. Men... Én gang blått blod i årene, altid blått blod i årene. Både børn og børnebørn er alle meget engagerede i sport, men i naboklubber til HSF.

OPGAVE GAV MENING

For snart fire år siden blev Peter spurgt, om han ville stå i spidsen for flytning af HSF’s fodboldafdeling til firmasportsanlægget.

Han var glad for forespørgslen – igen var der personer, der viste ham tillid. En opgave, der gav Peter mening. At de nye muligheder – i udvidet version og med dusinvis af frivilliges indsatser – bliver klar til ibrugtagning i løbet af sommeren 2020. Det giver mening. En særlig opgave som ungdomsspiller gik ud på at samle marksten fra det areal, der blev de to første fodboldbaner på Overvænget. ”Vi blev ”tvangsudskrevet” til opgaven og aflyste fodboldtræningen. Det var træls, men gav jo også mening. Fodboldspillerne kunne derved reducere risikoen for skader. ” Og nu bliver det hele snart til byggegrunde”.

ANSIGTET UDADTIL

Poul spillede håndbold og fodbold i HSF. Det var dog ikke egen udøvelse af sport, der fyldte al hans fritid ud. Det var derimod opbygning af en formidabel stor og stærk ungdomsafdeling i fodbold i 70´erne ikke mindst i samarbejde med sin gode kammerat Poul ”Joe” Kristensen.

Poul (64) var træner, leder, formand for ungdomsafdelingen, ansigtet udadtil, stod for pengeskabende aktiviteter, bl.a., omdeling af telefonbøger, satte forældre i gang med forskellige opgaver, og som tømrrersvend var han også i stand til at klare vedligeholdelsen af klubhuset.

ALDRIG SULTNE TIL KØJS

Det blev så gengældte af den legendariske klubhusbestyrer Anna Mariussen. Hun ”vedligeholdte” i den grad forplejningen af de to x Poul. De gik aldrig sultne til køjs....

I forbindelse med, at Poul stiftede familie, flyttede han til As-sentoft, moderniserede huset, fik tre børn plus en bonussøn. Han fulgte sine børn i tykt og tyndt. Nu var det så Sønderhald IF, der fik glæde af samme engagerede indsatser som i HSF. Han udvidede sin horisont og engagerede sig også i sine børns interesser for spejderlivet. Alting får en ende. Desværre er Poul nu nødt til at bo på Asferg plejehjems demensafdeling.

JM PÅ SAMMENHOLD

Leo Thorsen (60) spillede håndbold, dog mest fodbold i klubberne HSF, Randers Freja, Vivild og IHF (Århus). I HSF-tiden på ynglingeholdet årgang 59/60, blev der hentet et flot jysk mesterskab hjem i A-rækken. Det kom bl.a. i hus via et fantastisk sammenhold. Både 25-, 30- og 40-års jubilæum er blevet fejret, hvor en spiller (Peter Fenger) med bopæl i USA også dukkede op. Han skal besøges, når 45 års-jubilæet skal markeres. Og opsparringen er allerede begyndt. En stærk midtbanetrio med Poul Hauge, Carsten Andersen og Leo havde den gang fuldstændigt styr på tropperne. Som ungdoms- og seniorspiller koncentrede han sig om egen fodboldkarriere.

Han begyndte sin erhvervskarriere i Randers, men efter få år blev bopælen Århus, stiftede familie og påtog sig hurtigt træner og - lederopgaver, ja alle mulige og umulige opgaver i Hjorts-høj Egå Idrætsforening (HEI), herunder bestyrelsesmedlem i mere end 25 år.

KANDIDERER TIL ÆRESMEDLEMSSKAB

At HEI, der i begyndelsen havde en mindre ungdomsafdeling i håndbold og nu er én af de største i Danmark, er i høj grad Leos fortjeneste. Klubbens talentudvikling på herresiden førte for ca. tre år siden til, at HEI rykkede op i 1. division med alle spillere af egen avl og fuldblods amatører. HEI har sendt mange spillere på unionshold og landshold og derudover været storleverandør af talenter til de højere rangerende klubber i Århus. Der kan ikke være spor tvivl om, at han kandiderer til at blive æresmedlem i HEI. Det samme gør hustruen, der utrætteligt også har påtaget sig opgaver af alle slags. Begge har vist vejen for de tre sønner, der på forskellig vis også er involveret i sportens verden.

EKSAMEN VAR I FARE

HSF-Nyt med Klaus Bøge som redaktør modtog mange indlæg fra Erling Thorsen (55). Særdeles mange indlæg dukkede op i Erlings formandsperiode (75-85) for HSF-ungdomsafdeling i håndbold. Hans lyst til at ”skrive” omfattede i en årrække også resultatindsamling og mindre kamppreferater til Randers Amtsbasis fra al ungdomssport i Randers. Dette samt tid til selv at spille håndbold og fodbold, virke som håndbolddommer fra han var 17 år, samt hans store træner- og lederindsatser for HSF er nemt at sætte i perspektiv.

Under skolegangen på Statsskolen sneg der sig i karakterbogen i ny og næ bemærkninger ind om en uacceptabel fraværsprocent. Endda med trussel om at miste retten til at gå til eksamen. Men pyt, Erling fik sin studenterhue og knoklede blot endnu mere på med foreningsopgaver indenfor sportens verden. På sit CV kan han endda skrive, at han som træner var ”leverandør” til det danske A- landshold, personificeret ved Janne Kolling.

Fire gange Thorsen med blåt blod i årene – fra venstre Peter, Leo, Erling og Richard.
Den femte - Poul - er desværre nu nødt til at bo på Asferg plejehjems demens-afdeling (indsat billede).

En periode var han også træner for HEI's førsteholdsdamer, der kaldte ham "keglen". Spillerne havde nemlig aldrig set så mange kegler i brug på et træningspas.

Da træneraftalen udløb, blev han afløst af bror Leo.

Klaus Bøge var i en periode træner i en norsk ligaklub. Som sin afløser foreslog han Erling, der var i færd med at afslutte uddannelsen på håndboldtrænerskolen i Ålborg. Det medførte, at Erling med familie nu er bosat i Norge på 31. år.

Med uformindsket styrke har han været indbegrebet af sport i deres lokale sportsforeninger og skoler. Bl.a. været den bærende kraft og stået i spidsen for opførelse af sportshal i Mysen.

Det samme skete ved skifte af privat bopæl til Son. Og minsandten om ikke lokalområdets hal nr. 2 vil stå klar til brug 1. oktober 2020.

HSF betyder fortsat meget for Erling. Han holder kontakten ved lige i kraft af sit medlemskab af en stortippsklub med jævnaldrende HSF'ere. De sætter hinanden stævne et par gange årligt med et hårdt program, bl.a. med masser af fysiske udfordringer.

LIDT BLÅT BLOD HOS YNGSTEMANDEN

Yngstemanden, Richard (50) har også (lidt) blåt blod i årene.

Brugte dog den største del af sin tidlige ungdom i Bjerregrav Boldklub både som håndbold- og fodboldspiller. I et par år blev det dog henlagt til HSF. Under såvel studietiden som første del af erhvervskarrieren boede Richard i Århus, og dermed gled han ind i århusiansk klubliv. I forbindelse med jobskifte ved årtusindskiftet flyttede han til København. Her er erhvervslederopgaver

blevet en stor del af hverdagen. To drenge kom til, begge bidt af en gal fodbold. Så kan det nok være, at Richard med stort engagement har påtaget sig træner- og lederopgaver i den lokale klub Hellas (Valby).

IKKE BEHOV FOR AT PLUKKE FRUGTER NED

Ud af den blå luft blev alle fem brødre foreningsmennesker. Sætningen skal forstås sådan, at forældrene ikke på nogen måde var aktive foreningsmennesker.

At drive et lille husmandssted og at få det til at hænge sammen i det daglige tog al deres tid og energi.

Dog var områdets drenge altid velkomne til at spille fodbold i en mindre frugtplantage, hvor målene bestod af træer og uden boldnet. At der aldrig blev behov for at plukke frugter ned må være klart for enhver. Det måtte der laves om på. Der blev fældet nogle frugttræer, og ved hjælp af brugte telefonmaster blev der lavet nogle særdeles langtidsholdbare mål. Alle nød spillet og alt det sociale ikke mindst. Der kunne spilles i alle døgnets lyse timer.

Derfor kunne Thorsen-brødrene ikke forstå, at det var så vigtigt at gå i søndagsskole. HVER søndag formiddag.

Det var der også en løsning på...

Tiden blev måske tilbragt på HSF's fodboldanlæg?

Den tid og energi, alle brødre har udvist, er heldigvis blevet bakket 100 procent op af deres respektive ægtefæller medfamilie. Ja, er i et vist omfang gået i arv til næste generation.

HSF-DUO BAG BANKOSAMARBEJDE

Krig blev til økonomisk indbringende samarbejde

Bankokrigen rasede i Randers for nu snart 40 år siden, hvor de seks klubber, der senere skulle arbejde så succesrigt sammen i Bankoalliancen, holdt bankospil spredt over hele byen – med stadigt stigende gevinster og stadigt stigende udgifter til avisannoncer for at trække spillere til.

DB havde bankospil i Dronningborghallen, Vorup FB på Jylland, Randers KFUM og Hornbæk SF var makkere i Annekshallen og Freja på Ribevej, mens Krstrup Boldklubs engagement på bankofronten var mindre – old-boys-fodboldafdelingens bankospil i Krstrup forsamlingshus....

Større og dyrere gevinster og flere og større – og dermed dyrere – annoncer. Det kunne ikke vare ved, men ingen ville give sig.

Poul Sunesen – tidl. hovedformand – var manden bag bankosamarbejdet mellem de seks Randers-klubber. Det var i hans baglokale på Sunes Bodega, de seks klubber fandt sammen om et samarbejde om banko istedet for at bekriige hinanden.

Indtil HSF-lederne Poul Sunesen, der på det tidspunkt var indehaver af Sunes Bodega, og Jens Chr. Hansen under hvidt flag kontaktede de andre foreninger.

Den kontakt var forløsningen.

Poul Sunesen og JC var således primus motorer i det, der senere blev til et frugtbart samarbejde. De sagde rent ud, at det var tåbeligt at bekriige hinanden og uge efter uge at bruge stadig flere penge på større og større annoncer. Og fornuften sejrede.

Poul Sunesen og Jens Chr. Hansen, der på et tidspunkt nærmest dagligt havde møder i bodegaens baglokale, fik opbakning fra de andre. Og det har ingen fortrudt, for det var en økonomisk guldgrube (læs andetsteds).

Bankohallen – gav mange penge til idrætten, men nu er overskuddet desværre ikke så stort.

90 MIO TIL SEKS IDRÆTSFORENINGER

Bankosamarbejde siden 1983 har været en kæmpesucces. I starten af 80'erne rasede en sand banko -og kødkrig i Randers, hvor idrætsforeninger afviklede kæmpe bankospil.

En stor skare har hjulpet til ved HSF-bankospillene i snart 40 år: To af de trofaste er Grethe Marie Dalsgaard og Hans Hammer. De har stort set været med lige fra starten.

Med bla. masser af grise og andre kødgevinster som lokkemad i kampen om de stadig flere og flere bankospillere. I stedet for at bekriige hinanden blev Randers KFUM, Krstrup Boldklub, Vorup FB, Dronningborg Boldklub, Hornbæk Sportsforening og Randers Freja enige om at samarbejde.

Og det må nok siges at have været en succes. I løbet af de efterhånden snart 37 år fra det første fælles bankospil til nu har spillene med de seks foreninger i Randers som arrangør haft over fem mio gæster. Det svarer til det danske befolkningstal, siger de garvede bankoledere. Og bankospillene har givet et samlet overskud på 90 mio kroner til deling mellem de seks klubber. Altså 15 mio kroner til hver – i snit 375.000 kroner årligt i små 40 år.

Overskud på 4.2 mio på et år

Det bedste bankoår var i starten af det nye årtusinde. I 2004 var der et overskud på 4.2 mio – altså 700.000 kroner det år til hver

enkelt klub. "Der var 25 gode år. I en periode fik hver klub overført næsten 50.000 kroner a conto om måneden," mindes Poul "Joe" Kristensen, der i en årrække var HSF-manden i Bankoalliancens bestyrelse. Det var dengang. I de senere år har det været helt andre beløb, der er blevet overført til foreningerne – hvis der da har været noget at overføre og dele....

Nu små 37 år - i 2020 - efter stiftelsen af Randers-alliancen, hvis primære formål var at tjene penge via bankospil i BankoHallen Randers A/S, ser klubberne sandheden i øjnene. Tilstrømningen til bankospillene er ikke, hvad de var for år tilbage.

Derfor solgte man i 2019 Banko-Hallen på Agerskellet, som man byggede og indviede i 1987, og lejede sig ind hos de nye ejere Sana Palace - et selskab med tamilsk oprindelse, der vil bruge lokalerne til fester.

JANNE FRA MØLLEVEJ BLEV VERDENS BEDSTE

En fantastisk karriere startede i Hornbæk SF

Da en 10-årig Janne Kolling startede sin håndboldkarriere i Hornbæk SF i slutningen af 70'erne, var der ikke mange, der havde forudset, at den "bette" Janne godt 20 år efter ville stå som en af kvindehåndboldens helt store profiler. Ikke bare i Danmark og Europa, men i hele verden. *Men det gjorde hun.*

Ragna og Eriks datter blev om ikke den bedste, så en af verdens allerbedste ude på den højre fløj, hvor hun scorede et hav af mål og var med til at blive Europamester, verdensmester og to gange olympisk mester efter de fantastiske præstationer ved OL i Atlanta 1996 og OL i Sydney 2000. Danmark vandt OL-guld igen i 2004 i Athen, men da var Janne stoppet.

FANTASTISK TID I HSF

Selvom Janne har prøvet vel stort set alt i international håndbold, har hun ikke glemt Randers og Hornbæk SF, hvor hun spillede til og med ynglingealderen og sammen med Susanne Borup kom på det danske ynglingelandshold.

"Jeg husker stadig tiden i HSF som fantastisk. I en årrække måtte vi tage til Annekshallen og Randershallen for at træne, og det var derfor megafedt, da vi fik egen hal i Hornbæk i 1985. Det var en virkelig god tid med et fantastisk miljø bl.a. a. i cafeteriet og et fantastisk sammenhold, mindes Janne, der stadig husker mange ting fra HSF-tiden, hvor hun det ene år var højre fløj og året efter højre back – afhængigt af, om hun var første- eller andetårsspiller, for nogle modstandere kunne godt være lige rigeligt store for Janne. Jannes første træner var Lone Schytte, mens Henrik Sørensen var den sidste HSF-træner, der havde fornøjelsen af at træne

Janne, der som andetårs ynglingespiller blev rykket op på divisionsholdet og stadig husker nogle gevaldige kampe mod bl.a. Holstebro KFUM, der havde de kendte Okkerstrøm-søstre på holdet. Inden sæson 1987-88 startede Janne på Idrætshøjskolen i Århus og skiftede samtidig til Viby IF, og så tog karrieren ellers fart.

2020: Janne Kolling på besøg i Randers og selvfølgelig til håndbold

LANDSHOLD OG OPVASK

Dansk håndbold fik hurtigt øje på den unge Jannes kvaliteter, og hun blev selvfølgelig allerede tidligt i karrieren indkaldt til talenttræning i Århus med henblik på landsholdsudtagelse.

"Det var vildt og spændende," mindes Janne, der stadig med et smil på læben mindes, da hun blev orienteret om udtagelsen til ungdomslandsholdet.

"Jeg stod hjemme i køkkenet på Møllevvej og vaskede op, da min træner Erling (Erling Thorsen - red.) kom rendende og fortalte det. Det var stort," siger Janne, der tog det første skridt ind på den store internationale scene, da hun i 1987 som 19-årig var med på det ungdomslandshold, der siden skulle udvikle sig til "De jernhårde ladies" og til at blive verdens bedste håndboldnation på kvindesiden, nåede finalen om VM for ungdomslandshold. Kampen blev spillet i Randers, men Sovjetunionen var for stærk en modstander og vandt 24-15. Men håndboldverdenen havde fået øjnene op for dansk kvindehåndbold og havde også stiftet bekendtskab med Janne Kolling. Og der skulle komme meget mere godt fra venstre-hånden fra Møllevvej.

ET EVENTYR

Når Janne i dag skal se i bakspejlet og karakterisere den fantastiske karriere, er der mange superlativer at vælge blandt.

"Min karriere? Et eventyr. Intet mindre. Da jeg var ung, var der ingen, der så mig som potential landsholdsspiller, og selv havde jeg ingen anelse om, hvad fremtiden ville byde på håndboldmæssigt. Jeg havde ingen anelse om, at det skulle ende på denne fantastiske måde," siger hun om den karriere, som mor Ragna fulgte helt til dørs. Så heldig var Jannes far, den tidligere DHF- og JHF-formand Erik Kolling, ikke. Han døde alt for tidligt i 1983 og nåede ikke at opleve datteren træde ind på den helt store scene blandt verdens allerbedste håndboldspillere. Som landsholdsspiller nå-

-ede Janne Kolling, der var anfører frem til 1997, at spille 250 kampe og score 756 mål. Dermed er hun den kvindelige håndboldspiller, der har spillet flest kampe for Danmark. Og kun Camilla Andersen har scoret flere landskampsmål.

Janne Kollings sidste landskamp var mod Ungarn i 2001, hvorefter hun stoppede som 31-årig på grund af en knæskade. Janne gjorde kortvarigt comeback for FCK København, men stoppede hurtigt igen. Håndbold fylder fortsat meget i hendes liv og hverdag, idet hun er ansat som projektleder i Dansk Håndbold Forbund.

Janne Kolling med et af karrierens mange trofæer. FOTO: DHF

MELLEM STÆNGERNE OG PÅ FLØJENE

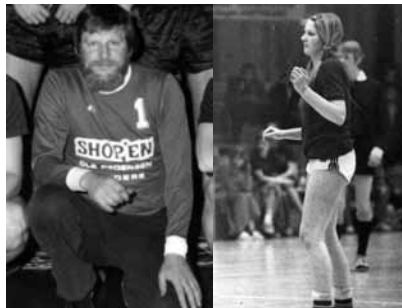
Familien Munch som HSF'ere i tre generationer.

Det startede med mor Alice og fortsatte med far Knud. Og efterfølgende med deres døtre Louise og Kathrine, der har sørget for mere Munch-blod i HSF-regi, idet fem af søstrenes seks børn spiller håndbold og heraf de fire i HSF. Jo, familien Munch har sat præg på HSF resultatmæssigt kulminerende med Louises deltagelse ved U-VM i 1993 og lillesøster Kathrines 35 landskampe på "det rigtige" landshold. Mens Louise kom til slutrunde i Bulgarien i 1993, hvor Danmark med et hold bestående af bl.a. Camilla Andersen, Tonje Kjærgaard, Anja Byriel Hansen og Kristine Andersen blev nr. fire efter nederlag 27-28 mod Sydkorea i kampen om bronze, kom Kathrine aldrig med til en slutrunde. Hun var med i mange mesterskabstrupper, men blev sorteret fra i sidste øjeblik, idet landstræner Jan Pytlick satsede og kun tog en højre fløj med – Josephine Touray.

Fra målet til fløjene

Alice og Knud var begge glimrende målvogtere, mens døtrene boltrede sig på fløjene – Louise på venstre fløj og Kathrine på højre som konsekvens af, at hun er venstrehåndet. Mor Alice startede som målvogterske og var som ynglingespiller på jysk hold og rigtig god, men ikke særlig ivrig til træning, og det endte med, at hun som senior også spillede ude og i rollen som bagspiller og skudtrussel var berygtet for sine gode underhåndsskud. Knud, der var kommet til Hornbæk SF fra Torup ved Ulstrup sammen med "Smeden", som man kaldte Verner Pedersen, var en temperamentsfuld herre, og især lokalopgørene mod Randers Freja, som HSF i en periode virkelig havde krammet på og ofte besejrede, kunne sætte Knud op. Han kunne forståeligt nok blive fnysende arrig, når en modstander mere eller mindre bevidst i en

afslutning fra streg eller fløj forsøgte at placere bolden i hovedet på Knud, der måske indtil da havde stået fremragende og nu blev forsøgt skræmt. Hvis modstanderen ved at hamre bolden i ansigtet på Knud havde forventet en tæmmet hr. Munch, blev alle tilstedeværende hurtigt klogere, for Knud blev bare endnu mere fnysende arrig og blev så som regel som et plankeværk til mangel modstanders frustration.

Louise, der er årgang 1973, skiftede fra Alliancen til HSF som damejunior og spillede en årrække for HSF, der blev hendes eneste klub som seniorspiller, selvom der var tilbud fra bl.a. Viborg HK.

Lillesøster Kathrine, der er årgang 1978, startede i Alliancen og kom via Hornbæk SF til Randers HK, som hun repræsenterede 35 gange på landsholdet. Hun skiftede til Randers HK i en turbulent HK-periode 2002-2003, hvor norske Kjersti Grini afløste Morten Arvidsson. I sommeren 2007 sagde Kathrine stop i HK efter 202 kampe og 530 scoringer. Hun havde aldersmæssigt flere gode sæsoner i venstrehånden, men valgte at stoppe og i stedet fokusere på familie og venner.

Mætte af håndbold

Louise og Kathrine Munch stoppede begge deres håndboldkarrierer, inden de blev 30. Begge debuterede i øvrigt på HSF's før-

stehold, da de blot var 16 år. Begge var, som de selv formulerer det, mætte af håndbold. Kathrine Munch stoppede i sommeren 2007 i Randers HK, som hun skiftede til i 2000. "Det var på tide at prøve noget andet i livet," forklarer hun her en del år efter.

Storesøster Louise spillede ikke andre steder som senior end i HSF, selvom andre højere rangerede klubber kunne bruge hende og havde bud efter hende. Hun stoppede som 29-årig med samme forklaring som lillesøster. "Jeg havde fået nok. Nu skulle jeg have familie og børn..." "Om jeg aldrig fortrød ikke at have afprøvet evnerne på højere plan?" "Lidt måske, men jeg prioriterede uddannelse højere end håndbold," siger Louise, der er optiker. Dog – indrømmer hun – havde hun dengang en lille drøm. "Det kunne da have været sjovt at spille sammen med Kathrine i Randers HK..." Men sådan kom det ikke til at gå, for Louise stoppede helt omtrent på samme tidspunkt, som lillesøster debuterede på landsholdet.

Kathrine

Louise

I lederroller

Nu er Knud og Alice fortid i HSF. Knud tog dog efter sin aktive tid 10 år som holdleder for førsteholdet på herresiden, mens Alice foruden at have trænet begge døtre undervejs i karrieren også har trænet foreningens bedste damehold. Men siden årtusinde-

skiftet har hunde fyldt mere i Alices liv end håndbold, og meget af tiden går nu med konkurrencehunde. Både Louise og Kathrine er trænere i HSF, og det samme er deres bedre halvdele henholdsvis Christer Pedersen, der har en fortid som førsteholdsspiller i HSF, og Jeppe Ravn, der stammer fra Lemvig. Ham mødte Kathrine i forbindelse med læreruddannelsen.

FAMILIEN MUNCH

Knud og Alice Munch – to døtre:

Louise – gift med Christer Pedersen. Sammen har de tre børn:
Magnus, 19 – spiller fodbold i Freja
Klara, 16 – spiller håndbold i Randers HK
Alma, 11 – spiller håndbold i HSF

Kathrine – gift med Jeppe Ravn. Sammen har de tre børn:
Karla, 10 – spiller håndbold i HSF
Viola, 8 – spiller håndbold i HSF
Vigga, 6 – spiller håndbold i HSF

AKTIV I OVER 50 ÅR: NU SPILLER HUN KUN BANKO

Grethe Vestergård og en flok ”ældre damer” samles dog også til motion, svømning og hygge.

I 50 år var håndbolden en del af Grethe Vestergaards hverdag. Som ung var hun fremragende med venstrehånden og var flere gange indkaldt til fællestræning med henblik på deltagelse på udvalgte hold, men hver gang meldte hun fra.

”Og så gad de jo ikke kontakte mig senere. Jo, de afbud har jeg da fortrudt,” lyder det her mange år efter fra Grethe, der i oktober 2000 blev hyldet af HSF Håndbold, der takkede hende for 50 års medlemskab ved at udnævnte hende til æresmedlem. I de 50 år blev det til langt over 1.000 kampe og flere oprykninger. For små 20 år siden - spillede sin sidste kamp som old-girls som 60-årig i 2002 - sagde hun stop som aktiv og har siden hjulpet til bankospil, men nu nøjes Grethe med at spille banko.

Grethe Vestergaard – efter en lang og flot håndboldkarriere spiller, hun nu kun banko.

Og så har hun det fantastisk sammen med en flok modne kvinder, som de ynder at kalde sig selv. Grethe, født i juni 1942, hygger sig, når corona-krisen ikke kradser og lukker Danmark ned, hver mandag med svømning og motion i Stevnstrup. Flokken af tidligere HSF-spillere hygger sig med andet end svømning og motion.

Blandt andet står repertoireet på udflugter, indkøbsture til bl.a. tøjforretning i Bønnerup, mens en tur til musicalen ”Dirty Dancing” i Århus blev aflyst. På indkøbsturene praktiserer de, hvad de kalder ”at vende bøjerler...” Så der bliver uden tvivl kigget på en del tøj, når Grethe hygger sig og tager på sammen med Ulla Hammer, Meta Damsgaard, Inge Andersen, Else Jensen, Inger Birk, Grete Marie Dalsgaard, Bente Klitgaard og Annie Krogh.

De har stadig interesse for håndbold og flere af dem har i flere år haft årskort til Randers HK’s hjemmekampe. Jo, Grethe følger stadig med og mener klart, at kvindelandsholdet bestemt ikke har fordums styrke, mens hun til gengæld glæder sig over standarden hos flere danske klubhold – Esbjerg, København og Odense er de klubber, Grethe nævner først.

Grethe, der efter 50 år med håndbold døjede med dårlig ryg, startede sin håndboldkarriere som otte-årig, hvor det primært handlede om udendørs håndbold, som hun første gang stiftede bekendtskab med på det areal, hvor skolen nu ligger, hvorefter man flyttede over på det areal, hvor Hornbækhallen nu ligger. Og siden kom så indendørs træning i Annekshallen.

Den fik Grethe ikke umiddelbart lov til at deltage i, da man hjemme ikke var begejstret for at lade hende cykle alene ind til hallen. Men havde hun en at følges med, så... ”Og så fulgtes jeg med Knud Olesen, og så var alle glade,” mindes Grethe cykelturene med ”Jumle,” som han senere blev kendt som bl.a. som anfører for Randers Frejas pokalvindere i fodbold i 1967.

I peiroden 1960 og mange år frem var Grethe og hendes afdøde mand Niels fast inventar ved alle kampe, arrangementer og fester. Håndbold har altid været hendes - næsten - et og alt.

”Jeg har haft et godt og langt håndboldliv i og med HSF. Det bedste af min tid har været tiden i Hornbæk SF...” Grethe har undervejs i den lange karriere i HSF varetaget mange bestyrelsesposter, ligesom hun i flere sæsoner har været ungdomstræner.

Grethe hygger sig og tager på tur og bader i varmtvandsbassin i Stevnstrup sammen med Ulla Hammer, Meta Damsgaard, Inge Andersen, Else Jensen, Inger Birk, Grete Marie Dalsgaard, Bente Klitgaard og Annie Krogh.

Jannic Rasmussen – lod sig overbevise om, at der ikke var så meget at lave som håndboldformand i HSF. Han blev klogere...

SIG BARE JA - DER ER IKKE NOGET AT LAVE

Jannic Rasmussen i HSF i 40 år – har siddet på formandsposter i 43 år...

Jannic Rasmussen havde været aktiv i både håndbold og fodbold og havde som seniorspiller i fodbold i AIA/Tranbjerg haft den i Randers så velkendte Ernst Netuka som træner. På ledersiden havde han været medlem af ungdomsudvalget i håndbold i Lyseng og sad derefter i 10 år som bestyrelsesmedlem i Holstebro KFUM i håndbold og var i tre år træner for de bedste håndbolddamer i Holstebro – bl.a. Okkerstrøm-søstrene, som mange har set i kampe i Randers.

I 1979 kom Jannic og fru Margit så til Randers og bosatte sig i Hornbæk. Da vidste ingen, hvordan det ville se ud 40 år efter flytningen til O. Hornbæk. Gør man status nu, kan man slå fast, at Jannic har været en utrættelig og vidt favnende leder i HSF i 40 år og via perioder på ni år som hovedformand, 14 som håndboldformand og foreløbig 20 som byfestudvalgsformand har været på formandsposter i sammenlagt 43 år.

Det hele startede, da sønnen Henrik på seks-syv år vel ankommet til Hornbæk gerne ville spille fodbold, og det var der jo råd for, da HSF var lige om hjørnet, men i HSF manglede en træner til de yngste. Så tog Jannic træner tjansen og blev der i seks år sammen med Henrik, der dengang var et meget populært navn, for i Henriks klasse var der 15 drenge –11-12 af dem spillede fodbold i HSF og seks af dem hed Henrik...

Lokket

I 1980 manglede håndboldafdelingen en håndboldformand som afløser for Jens Chr. Hansen. En tidligere formand Bente Skov pe-

gede på Jannic, og da John Erik Christiansen som senioransvarlig øjnede chancen for at kapre Jannic slog John Erik, der på det tidspunkt var ungkarl, til. "Han sad ude hos Margit og mig mange, mange gange til sent ud på aftenene og forklarede, at jeg roligt kunne sige ja til formandsposten, for der var alligevel ikke ret meget at lave," mindes Jannic. Og John Eriks udtalelser bar frugt. Jannic sagde ja – og sad i de næste 14 år frem til 2000 som håndboldformand. "Hornbækhallen blev mere eller mindre mit andet hjem. Hvordan det kunne lade sig gøre? Ganske enkelt, fordi hele familien var med. Henrik og søster Dorte spillede og Margit hjalp til med cafeteriet, køkkenet, rengøring og vask af bl.a. spillertøj," siger Jannic.

Undervejs i forløbet som håndboldformand var Jannic igangsætter af evt. dannelse af Team Randers, der dog aldrig for alvor blev til noget, da Hornbæk SF og Kristrup ikke ønskede at deltage, hvorefter man så "kun" så holdfællesskaber DB/Vorup og Freja/Randers KFUM, inden man senere omsider fik dannet Randers HK.

Et historisk billede i randrusiansk håndbold taget i april 1996, da otte klubber gik sammen om Randers HK. Spillerne Vibeke Lassen og Bjarne Rasmussen flankerer fra venstre Jannic Rasmussen, HSF, Bent Nielsen, DB, Lars Nielsen, Randers KFUM, Charlotte Petersen, RB72 og foran fra venstre Flemming Jensen, Kristrup, Birte Ørndrup, Lem og Jens Jørgen Nielsen, Freja.

Fra den ene stol til to andre

Da Jannic forlod håndboldformandsposten i 2000, satte han sig straks i en anden formandsstol – eller rettere to. For fra 2000 til 2009 var han hovedformand, og i 2000 blev han også formand for byfestudvalget. En formandspost, han stadig besidder.

”Som hovedformad var det min primære opgave at repræsentere HSF udadtil, og det gjorde jeg jo ved bl.a. at sidde i bestyrelserne i SIKR (Samvirkende Idrætsklubber i Randers) og Randers Idrætshaller,” siger Jannic, der sad henholdsvis 12 og otte år i de to ovennævnte bestyrelser. Desuden har han - begge steder - i fire år siddet i bestyrelsen for Randers Daghøjskole og Hornbæk Ungdomsskole.

Genopbygning af kammeratskab og sammenhold

Da Jannic Rasmussen i år 2000 satte sig i hovedformandsstolen, var der ikke meget at lave set i forhold til de 14 år som håndboldformand. ”Det tog jo ikke lang tid at indkalde til hovedbestyrelsesmøder og afholde disse, så i stedet brugte jeg mest tid på at koordinere sponsorer og lave sponsoraftaler,” fortæller Jannic, der nu fik tid til at påtage sig andre opgaver. Og planen lå lige for. ”I 80’erne og 90’erne havde vi haft nogle fantastiske HSF-fester. Da jeg blev hovedformand, var der pludselig ingen fester, hvorfor jeg besluttede mig for at ville forsøge at genopbygge det fantastiske sammenhold, kammeratskab og venskab, mange andre klubber misunder os,” siger Jannic og skruer så tiden tilbage til de glade dage i hallen.

23.00: Så lukker vi

En søndag med håndboldstævne hele dagen med masser af HSF-hold i aktion med divisionsdamerne om eftermiddagen og det bedste herrehold først på aftenen var noget helt særligt. ”Damerne, der havde spillet først, blev efter kampen, og her-

erne, der skulle spille om aftenen, kom i god tid, og efter sidste kamp sad vi og hyggede et par timer. Vi kunne sagtens være omkring et halvt hundrede mennesker,” mindes Jannic Rasmussen. Men så måtte fru Margit tage affære. Mandag var jo arbejdsdag. Hen omkring kl. 23.00 lød det. ”Så lukker vi...”

Sådanne stunder var og er guld værd for en forening.

”De aftener fik rystet medlemmerne i klubben sammen,” siger Jannic, der foruden fru Margit også nævner Else Nielsen og Annette Rasmussen som nogle af de, der tog fra og fat arbejdsmæssigt i hallen og cafeteriet.

Blandt gæsterne dengang var også Nelly og Orla Enevoldsen. Orla var fra familien bag bybusserne, og var der lavvande i kassen i HSF og ikke penge til at leje bus til udekampe, var der ingen slinger i valsen hos Orla. Så lånte HSF da bare en bus. Og havde HSF ingen chauffør, satte Orla sig bag rattet.

CV Jannic Rasmussen:

Jannic Rasmussen. Født 16. april 1943 i Frederiksværk. Opvokset i Århus fra 1947-1961. Aftjent værnepligt i Viborg 1961-1963. Uddannet sergent fra Kronborg. Barndomsklub: Kragelund IF i Højbjerg, der senere blev til Lyseng IF. Aktiv både som fodbold- og håndboldspiller. I ungdomsårene fra 1956 til 1961 medlem af AIA Tranbjerg, hvor han som junior- og ynglingespiller havde Ernst Netuka som træner. Spillede som senior på klubbens mesterrækkehold og fik enkelte kampe på 3. divisionsholdet.

1965-1969: Medlem af ungdomsudvalget i håndbold i Lyseng IF. 1969-1979: Bestyrelsesmedlem i Holstebro KFUM og dametræner i tre år for første- og andethold for kvinder. Flyttede 1. august 1979 til Randers og bosatte sig i Hornbæk. 1980-1986: Ungdomstræner i HSF fodbold. 1986-2000: Håndboldformand i Hornbæk Sportsforening. 1990: Igangsatte han udvalgsarbejdet vedr. dannelse af Team Randers (ungdom og senior). 2000-2009: Hovedformand i Hornbæk Sportsforening. 2000-2020: Formand for byfestudvalget i Hornbæk. I mellemliggende perioder: Medlem af bestyrelsen i SIKR i 12 år. I bestyrelsen for Randers Daghøjskole i fire år. I bestyrelsen for Hornbæk Ungdomsskole i fire år. I bestyrelsen i Randers Idrætshaller i otte år.

Bjarne Knudsen - mangeårig både træner og spiller i begge afdelinger af HSF.

Anette Knudsen - indtil hun mødte Bjarne hed hun Jensen - var på jysk hold i 1976, men hun havde ikke de store sportslige ambitioner.

DET HAR VÆRET ALLETIDERS

Bjarne Knudsen, årgang 1949, har siden 1957 haft sin gang i Hornbæk SF og det både på håndbold-og fodboldsiden.

Efter den aktive karriere kastede han sig over håndbolden og har i en lang årrække været træner i en lang række forskellige klubber og har i flere omgange selvfølgelig også virket som træner i HSF. Bjarne er måske bedre kendt som "Tulle."

Efter mere end 60 år i den nu 75 år gamle forening tænker Bjarne tilbage og konkluderer så. "Det har været alletiders. Jeg ville ikke bytte tilværelse med nogen. Det har desuden via trænerjobs i andre klubber været et spændende og fantastisk liv, idet jeg jo lærte virkelig mange mennesker at kende. Mennesker, man stadig hilser på," siger Bjarne. Og så det helt kendetegnende for HSF.

"Det helt fantastiske sammenhold i en forening, hvor man ikke bare skiftede klub, hvis det ikke lige gik så godt..."

Den bette Knudsen startede på Hornbæk Skole og nævner i flæng Leo Rasmussen, Knud Laursen, Niels Chr. Damm, Jørgen Lindskov, Peter Ødum og Niels Ejler Rasmussen som venner fra dengang. Alt for mange af dem er desværre ikke mere.

På håndboldsiden husker han tiden som junior- og ynglingespiller, hvor man havde Jack Rodil, der senere skulle blive verdens bedste håndbolddommer, som træner. Han var skolelærer og havde tidligt fri, så han passede perfekt som træner i HSF.

"Dengang havde Hornbæk kun timer en enkelt dag i Anneks-hallen – med start fra kl. 14.00. Jeg kan da også huske, at Niels Rasmussen tog tidligere fri hos installatør Søgaard for at kunne træne ungdomsholdene om eftermiddagen," siger Bjarne, der som junior- og ynglingespiller blev en del af et stærkt HSF-kuld. Som senior kom han på førsteholdet allerede i sin første sæson som seniorspiller.

I 1969-70 rykkede HSF-herrerne ned i mesterrækken efter året forinden at have været tæt på oprykning til 3. division, men heldigvis gik det senere den anden vej, og allerede året efter var man tilbage i kvalifikationsrækken og rykkede i sæson 73-74 op i 3. division, inden man i 1981 måtte en tur ned i Danmarksserien og efter sæson 83-84 blev sendt helt ned i serie 1.

BJARNES TRÆNERKARRIERE

- 1975: Bjerregrav
- 1979-1980: Hornbæk SF, kvinder – oprykning til 3.division
- 1982-1984: Hornbæk SF, herrer
- Forår 1985: Halv sæson i Vorup FB, kvinder
- 1985-1987: Støvring/Møllerup, kvinder - to oprykninger til Danmarksserien
- 1987-1989: Langå, herrer
- 1989-1991: Hadsten, kvinder
- 1991-1992: Hornbæk SF, kvinder
- 1992-1994: Bjerringbro, kvinder
- 1996-1999: Lyngå/Lerbjerg kvinder
- Derefter hjælper, kortvarigt træner og udskiftningsleder for en flok "lidt ældre" HSF-piger.

FRA TRÆNING TIL KROBAL

Anette Knudsen, et af de største talenter i randrusiansk kvindehåndbold i de gode gamle amatør dage, misunder ikke nutidens håndboldspillere, der ikke i samme omfang som i Anettes storhedstid i 70'erne med glæde brugte megen tid på det sociale samvær.

”Det sociale er ikke, hvad det har været. Nu er der måske også mindre tid til rådighed, fordi man nu også skal se modstanderne på video...”

Siger Anette, der kom til Hornbæk SF som pigespiller og løj sig ældre for at kunne følges med veninder. Anette, årgang 1956, mindes med glæde en festlig HSF-tid i 70'erne og 80'erne, hvor det hele sportsligt kulminerede med oprykning til 2. division i sæson 1982-1983 efter en gyseragtig afslutning i oprykningskampe. Dengang i 70'erne holdt HSF til i først restaurant Seniorklubben hos Erik og Ulla Høybye i Annekshallen, og da Høybye-parret flyttede til Dronningborghallen, flyttede HSF med, inden man med Randershallens opførelse vendte tilbage til Sjællandsgade og Erik og Ulla. Da var der gang i det sociale bl.a. også i Borgerkælderen på det nu nedlagte Hornbæk cafeteria.

Dengang var der krobal på Hornbæk Kro om fredagen.

”Så tog vi direkte fra træning og socialt samvær til krobal i Hornbæk, hvor Knud Langes orkester spillede,” siger Anette, der sammen med holdkammeraten Inger Lange - Knuds datter - ofte tog til ballerne. ”Ja, jeg har været til krobal som 16-17-årig...”

I ungdomstiden var Anette – trods løgnen om alder – blevet udtaget til fællestræning med det danske ynglingelandshold, hvortil hun måtte melde afbud grundet sygdom, og det var det nærmeste, hun kom landshold. Hun nåede dog at blive udtaget og spille på jysk hold, men landshold blev det altså aldrig til. Men havde hun aldrig sportslige ambitioner og planer om at prøve det store talent af andre steder? ”Næh. Det havde jeg ikke. Og da jeg så blev

gravid som 19-årig, var håndbolden ikke det vigtigste. Sådan var det dengang. Men jeg har haft det godt i de mange år i og med HSF, hvor holdfællesskabet var noget helt specielt.”

Allerede i 1973 nævnes hun som en særdeles fremtrædende figur på HSF-holdet, der året efter rykker op i kvalifikationsrækken. Tre gange kvalificerede man sig derefter til oprykningsspil, men uden gevinst, inden det så i 1979-1980 med Bjarne som træner endte med oprykning til 3. division.

Et meget talentfuldt ynglingehold fra HSF blev i 1973 jyske mestre i håndbold. Bagest fra venstre holdleder Peter Thorsen, Birgitte Yde, Bodil Søgaard, Anette Knudsen Inger Lange, Lisa Petersen, Mette Hvass, Helle Nielsen og træner Egon Foged. Forrest fra venstre Karin Schmidt, Gitte Bonde, Doris Rasmussen, Dorrit Steenberg, Mette Therkildsen og holdleder Niels Rasmussen.

I 1982-83 strøg HSF med Anette Knudsen i fremtrædende rolle i 2. division efter gyserkampe i oprykningsspil – 12-20 ude mod Agerbæk og derpå sejr 18-6 hjemme og dermed klar til afgørende kampe mod Hvide Sande fra 2. division. HSF vandt 14-13 ude og tabte med samme cifre hjemme, og så måtte man ud i omkamp i Dronningborghallen, hvor det endte med, at HSF samlet vandt 17-15 og dermed for første, men ikke sidste gang kvalificerede sig til 2. division.

Det sociale forsvandt

Der var logisk nok via familieforøgelse skiftet en del ud i truppen, og med mand og børn havde spillerne ikke den tid til det sociale, som man havde haft. ”Det sociale, vi havde haft, forsvandt,” siger Anette, der stoppede helt med håndbold for otte år siden efter i nogle år at have spillet med lidt ældre HSF-piger og faktisk gjorde det godt, Ja, de var tæt på at være rykket op i Danmarksserien med et hold med navne som bl.a. Helle Åstrup, Dorte Schytte, Inger Lange, Annemette Wiese, Susanne Borup og Lene Winther.

”Vi var berettigede til oprykning til DS, men kom ikke op. Årsagen? At HSF's andethold samme sæson rykkede ned fra 3. division til DS, og man kunne ikke have to hold i samme række, så derfor kom vi ikke op...” Anette spillede bortset fra to gange to sæsoner hele sin seniortid i HSF. To gange skiftede hun væk - til SMI og Bjerringbro, hvor gemalen Bjarne dengang var træner.

ANETTE KNUDSEN (JENSEN)

Årgang 1956

Til Hornbæk SF fra Randers KFUM som pigespiller
Debut for HSF i kvalifikationsrækken som 16-årig
(men hun var altså kun 15..)

Primært aktiv i HSF, men:

1985-1987 Støvring/Møllerup

1992-1995 Bjerringbro

Niels Rasmussen t.h. blev udnævnt til æresmedlem, af Peter Thorsen, der har sæde i HSF's hovedbestyrelse.

Æresmedlemmer i HSF:

Grete Vestergaard

Lars Thomsen

Bent Lauritsen

Henning Jorgensen

Jannic Rasmussen

Poul Kristensen

Niels Rasmussen

ÆRESMEDLEMSSKAB I FØDSELSDAGSGAVE

Niels Rasmussen blev Hornbæk SF's ottende æresmedlem.

Niels Rasmussen var i 60'erne, 70'erne og 80'erne en utrættelig arbejdskraft i Hornbæk Sportsforening og i idrætskredse kendt som "Bette Niels." Mindre end en uge før sin 80 års-fødselsdag i juni 2017 tog Hornbæk SF forskud på fødselsdagen ved i et succesrigt surprise-arrangement at udnævne ham til klubbens ottende æresmedlem efter i omegnen af 30 års lederarbejde i HSF. Et æresmedlemsskab, han burde være tildelt for mange år siden, mente Peter Thorsen, der ved indtræden i hovedbestyrelsen i HSF kort inden Niels' fødselsdag blev mere end overrasket over at konstatere, at Niels Rasmussen ikke allerede var æresmedlem.

Det skulle der gøres noget ved, og så gik Peter Thorsen og en håndfuld hjælpere ellers i gang, og da Niels Rasmussen under falske forudsætninger og intetanende gjorde sin entré i Hornbæk SF's klubhus, var det til stående bifald fra omkring 75 mennesker, der havde krydset Niels Rasmussens vej gennem mange års leder- og trænerarbejde i HSF. Ferie og andre aftaler havde betydet i omegnen af et halvt hundrede afbud fra folk, der ellers gerne ville have været med til at fejre Niels. Afbud - men hilsen - var der bl.a. fra den tidligere HSF-og landsholdsspiller og OL-guldvinder Janne Kolling, der spillede i HSF i ungdomsårene og kom på ynglingelandsholdet som HSF'er. Det samme gjorde Susanne Borup, der var blandt gæsterne.

På hold sammen i 1961...

Blandt de mange fremmødte var Finn Madsen og Finn Leth, der sammen med Niels Rasmussen var med til at vinde det jyske mesterskab i serie 4-fodbold i 1961...

Blandt gæsterne var også gamle håndboldkoryfæer som Frits Glargaard, mangeårig Freja-leder, der startede sin håndboldkarriere i HSF, Jørgen Sloth, der sluttede karrieren i HSF efter en fortid i Freja, samt duoen Erik Rasmussen og Finn Mortensen, der i tidernes morgen slog deres folder i Vissing/Hadsten om sommeren og i HSF i vintersæsonen - og for Erik Rasmusens vedkommende også en tid i divisionerne i Freja. Den gamle VHHK-kæmpe takkede i en tale sin gamle ven for mange gode stunder og oplevelser og godt kammeratskab og sammenhold i HSF. Niels Rasmussen var tydeligt bevæget under den efterfølgende seance, hvor Peter Thorsen holdt en mere end et kvarter lang tale for Niels Rasmussen, inden HSF-veteranen blev udnævnt til æresmedlemsskab.

FAKTA: Første gang, Niels Rasmussens navn figurer som bestyrelsesmedlem i HSF, er i 1960. I 1962 hovedformand som blot 25-årig. I mere end 40 år ansat på kontoret hos elinstallatør Kresten Søgaard, Ndr. Hornbæk. I 1961 med til at vinde det jyske mesterskab for serie 4- hold.

Bestyrelsesmedlem i 1960, hovedformand i 1962 og efterfølgende sekretær, kasserer, fodboldudvalgsformand og håndboldformand af flere gange. I 1976 stoppede han som håndboldformand. Medstifter af HSF's Venner og blev samtidig foreningens første formand. Stoppede i 1982, men var i gang igen i 1986. Det sidste, han stod for, var at arrangere gadefodbold i forbindelse med festugen 1990.

Niels Rasmussen var også dybt involveret i at tjene penge til foreningen, bl.a. ved at hjælpe med bankospil.

Jørgen Nielsen i en typisk situation i en lang
årerække. Nielsen fri på stregen, og så er der mål.

Jørgen Nielsen – havde lang karriere i Hornbæk og med på førsteholdet i både håndbold og fodbold.

MANGE RIGTIG GODE OG SOMME TIDER FANTASTISKE ÅR I HORN BÆK SF

”Det var rigtig mange og rigtig gode og somme tider endda fantastiske år, jeg havde i Hornbæk SF!”

Lyder det fra en aktiv, der i periode på 25 år for alvor markerede sig i HSF – specielt i håndbold, hvor han i ca. 20 år var fast inventar på førsteholdet.

Jørgen Nielsen startede i Kristrup Boldklub som drengespiller og spillede både håndbold og fodbold som dreng og junior og havde Frede Døssing som sidekammerat i klasselokalet på Kristrup Skole. Da Jørgen og Frede kom på Statsskolen, mødte de i 1.g en jævnaldrende ved navn Henrik Steinfeldt Jacobsen, der var HSF'er og med på HSF's bedste ynglingehold. De tre kom i samme klasse, og så fik Steinfeldt overtalt Kristrup-drengene til at skifte klub. Sådan gik det til, da Jørgen og Frede kom til HSF i 1962, og for Jørgen Nielsen blev det til et meget langt ophold – tæt på 25 år som aktiv i fodbold og især håndbold.

I håndbold opnåede han 549 kampe på HSF's førstehold. Det har han styr på. Men antal mål...

”Det har jeg ikke styr på. Nok mindst 1.500, for jeg scorede jo sjældent færre end et-to mål i hver kamp,” mener Jørgen, der har mange statistikker. ”Min scoringsrekord for en enkelt turneringskamp er 11 mål, heraf syv på straffekast - i Hvide Sande!”

Siger Jørgen, der spillede sin sidste kamp på førsteholdet, da han var 37 måske 38 år. At han ikke ved det nøjagtigt hænger sammen med, at han ikke har udklip fra afslutningen på tiden i HSF, der og-

så omfattede nogle få sæsoner på førsteholdet i fodbold. Her kom han i en meget speciel situation. ”Jeg havde her den specielle ”ære” i løbet af en enkelt sæson at prøve at spille alle 11 positioner på holdet - og dermed altså også som målmand,” fortæller Jørgen. Målmandstjansen var dog kortvarig – en enkelt kamp. ”Kun den ene kamp på grund af afbud fra den ordinære målmand – og i forbindelse med et væddemål, som træner Finn ”Barber Andersen” sagde god for,” siger Jørgen, der faktisk var målmand i i hele ungdomstiden i Kristrup.

Det var ikke blot i HSF, han var på førsteholdet en enkelt gang som målmand. Det var han også i Kristrup – som blot 16-årig.

”Kristrup skulle møde Hadsund i serie 2, og byens i vore øjne bedste målmand, Kristrups Bent Andersen var skadet, og KB havde ikke andre seniormålmænd,” mindes Jørgen, der blev foretrukket fremfor en anden ung mand, den senere 1. divisionsmålmand i Freja, Preben Bonde. KB-formanden Kaj Balle stillede søndag formiddag hos familien Nielsen og skulle have tilladelse fra Jørgens far til at tage knægten med til kamp. Jørgen fik lov og blev den helt store helt, da han i sidste minut snuppede et straffespark og sikrede KB det ene point via 0-0.

Jørgen var i en kortvarig periode i bestyrelsen i HSF.

DA MAN NÅEDE TRE KAMPE PÅ EN SØNDAG

Fodbold i Mellerup, basketball i Jellinge og håndbold i Løgstør fra 11.00-20.30 på en søndag.

Der blev snakket meget om de gode gamle dage, da randrusi-anske Jørgen Melker Nielsen med en fortid som bestyrelsesmedlem i Hornbæk SF og førsteholdsspiller i både fodbold og håndbold for nogle år siden havde inviteret til reception i anledning af 70 års-fødselsdag.

Jørgen Nielsen har spillet fodbold, basketball, håndbold og dyrket atletik på stort set samme tid - og gjort det i et omfang, man har svært ved at forestille sig - mere end 500 førsteholdshåndboldkampe for Hornbæk, fodbold på alle pladser på førsteholdet i HSF, basketball i bl.a. Skovbakken i 1. division (dengang landets bedste række) og Cimbria i 2. division og dertil mere end 100 lands-turneringsholdkampe i dansk atletik, hvor der kun er tre-fire holdkampe om året, så det er noget af en bedrift at nå 100 af slagsen. Kun to i Randers har gjort det.

Snakken gik lystigt, da Jørgen rundede og blev fejret af to skolekammerater Jens Kvorning og Henrik Steinfeldt. Nielsen og Kvorning har spillet fodbold, håndbold og basketball sammen, mens Henrik Steinfeldt - på hold med Nielsen og Kvorning - især havde en forrygende sæson 1968-1969, hvor Hornbæk overhalede Randers Freja i randrusiansk herrehåndbold og var meget tæt på oprykning til 3. division. Dengang vandt man i en tætpakket Annekschal 19-9 over Nr. Nisum KFUM for så at tabe den omvendte kamp i Limfjordshallen med 10-25...

"Det var dengang, man som aktiv kunne nå tre kampe på en dag," fortalte både Nielsen og Kvorning.

"Programmet hed søndag 10.00 fodbold for HSF ude mod Støvring/Mellerup, derpå afgang i en lånt bil til Cimbrias-basketball-kamp 14.00 i Jellinge og derefter videre til håndbold med Hornbæk SF 19.00 i Løgstør.

HSF-storhedstiden i herrehåndbold sluttede dog hurtigt, da holdet blev splittet for alle vinde og farvel til bl.a. både Kvorning og Steinfeldt.

Jens Kvorning, Jørgen Nielsen og Henrik Steinfeldt - gik på Statsskolen sammen i 60'erne og spillede håndbold sammen i HSF. Kvorning og Nielsen spillede både basketball, fodbold og håndbold sammen - og engang tre kampe på en søndag.. PRIVATFOTO

MEN HSF'ERE VAR I KAMP FOR RANDERS HK

Hornbæk SF ønskede ikke at deltage i Randers HK på kvindesiden. Men det skal nævnes, at spillere fra HSF senere valgte at spille for netop Randers HK.

Den første spiller var målmanden Susanne Borup, der har spillet mange år for de blå. Efter et kort besøg hos Skovbakken fra Aarhus valgte Susanne at spille for Randers HK, som hun repræsenterede i perioden 1996-97 og 1997-98, hvorefter Susanne efter to år vendte tilbage til HSF. Senere fulgte en anden målvogterske Stine Bonde (Aagaard) fra HSF til Randers HK, hvor hun spillede i flere år. I dag er hun hos Silkeborg/Voel. Endelig skal naturligvis også nævnes højrefløjnen Katrine Munch, der havde kæmpesucces hos Randers HK og i flere år spillede på det danske landshold.

Op- og nedture i herrehåndbold

Herrehåndbolden i Hornbæk SF og Randers som helhed havde nogle op- og nedture i 90'erne, der gik lige fra succesrig oprykning til 2. division og fortsatte med, at man af økonomiske årsager trak herreholdet ud af turneringen.

HSF-herrehåndbold i 90'erne:

I sæsonen 1992-93 rykkede herreseniorene op i Danmarksserien med Tommy Schytte og Jan Brøndum som trænere.

I sæsonen 1993-94 sikrede holdet sig oprykning til 3. division. Holdet kom i nedrykningsspil, men klarede skærene mod Aalborg HK. I sæsonen 1994-95 bestod trænerstaben af Tommy Schytte og Peter Hansen. I sæsonen 1995-96 kom holdet i oprykningsspil til 1. division, men tabte over tre kampe til Thisted. Herefter deltog HSF i Randers HK i sæsonen 1996-97 med Jan Brøndum og Christian Møller som trænere. Holdet opnåede en sjetteplads med 26 point. I sæsonen 1997-98 blev holdfællesskabet etableret under Randers HK med Peter Bredsdorff Larsen og Claus Boldt som spillende trænere. Holdet sikrede sig oprykning til landets dengang næstbedste række, 1. division bl.a. efter 16 sejre i træk. I holdets 22 kampe nåede holdet 35 point. Stammen på holdet var spillere fra Hornbæk Sportsforening, bl.a. skal nævnes Christer Pedersen, Henning Poulsen, Lars Mandahl, Karsten Andersen, Peter Geertsen, Thomas Nyborg og Tommy Schytte. Det var trist og ærgerligt, at holdet måtte trække sig kort før turneringsstart i efteråret 1999. Årsagen var dårlig økonomi hos Randers HK.

SEKS MED HSF-BAGGRUND PÅ LANDSHOLDET

Seks kvindelige håndboldspillere med relation til og baggrund i HSF har været på danske landshold. To af dem på det rigtige landshold - men ingen af dem som HSFspillere i landholdstiden. Janne Kolling var "kun" på ynglingelands-holdet i tiden som HSF-spiller, og Katrine Munch repræsenterede Randers HK, da hun var på A-landsholdet. De seks med landskampe:

Janne Kolling - 250 A-landskampe med debut i 1988, 21 ungdomslandskampe og seks ynglingelandskampe.

Kathrine Munch - 35 A-landskampe fra 2002.

Louise Munch - 16 U-landskampe 1992-1993.

Med ved U-VM i Bulgarien 1993.

Charlotte Lauritsen - 10 ungdomslandskampe i 1988-89 og med ved U-VM i Nigeria i 1989.

Susanne Borup - to ynglingelandskampe i april 1985.

Marianne Jørgensen (Rasmussen) 4 ynglingelandskampe i 1969 og 1 U-landskamp i 1971.

FRA U-16-TRÆNER I HSF TIL THAILANDS VM-HOLD

Da Klaus Bøge som U 18-spiller i Hornbæk SF's håndboldafdeling i midten af 70'erne (han er årgang 1958), begyndte at træne HSF's U 16-piger, var der ingen - og vel heller ikke Klaus selv, der havde den fjerneste ide om, at håndboldtrænergerningen skulle bringe ham rundt til stort set hele verden og fylde en meget stor del af hans liv.

Men det gjorde den. Og gør fortsat.

Med spæd start i Hornbæk SF og så ellers videre til en seks-årig periode i Norge splittet op i to dele grundet et års rejse med rygsæk og et halvt års cykeltur i Afrika. Derefter bød livet - i tilfældig rækkefølge - på håndboldjobs i Brasilien, Thailand og Burkino Fasa, inden han vendte hjem til Randers og Danmark, hvor han i mange år havde trænet adskillige danske klubber.

Nu er han i Randers HK og fortsat lærer på Randers Reaskole, hvor han foruden lærergerningen efterhånden i 20 år har stået for skolens morgentræning og er en vigtig del af Randers Elitesports College. Undervejs på det lange CV skal også nævnes to år på Ebeltoft Sports College.

Højdepunkter er der mange af, og man skal også lige have med i betragtning, at han også har rejst rundt til store oplevelser såsom en cykeltur i Tibet - og til store fodboldbegivenheder. På mange ældre HSF'eres nethinde står stadig billedet af en dansk roligan

efter det danske 1-5-nederlag mod Spanien ved VM i Mexico i 1986. En ung dansk mand i fuld krigsmaling og i hele roliganudstyret - med et blik, der siger alt.

Farvel til VM-drømmen. Den unge mand på billedet var så godt maskeret og malet i ansigtet, at det ikke var alle i Hornbæk og omegn, der ved første, andet eller tredje øjekast kunne se, at den uge mand var Klaus Bøge.

Håndboldmæssigt har der været mange spændende oplevelser. I midten af 90'erne var han træner for et damehåndboldhold og afviklede kurser i Brasilien, der senere - i 2013 - blev verdensmestre.

VM har han også deltaget i - som træner først for Thailands U 17-damer og derefter Thailands dame A-landshold ved "det rigtige" VM i Kina i 2009, hvor Bøges tropper blev nr. 21 af 24. Hele den VM- og Thailands-tur var noget specielt.

Klaus skulle i 2003-2004 træne et collegehold. Og kom da også godt i gang den første træningsaften. Men den anden aften som træner i Thailand skete der noget. For da var det thailandske forbund i telefonen og bad Klaus udtage to gange 14 spillere til de to thailandske landshold m/k, hvorefter han pludselig var træner for alle Thailands landshold.

Ingen regnede Thailand for noget i kvindehåndbold, men det kan nok være, Klaus og hans piger ville det anderledes, og helt sensationelt blev det til sejre over både Kasakhstan (27-23 om 21.-plad-

sen) og 25-18 i indledende gruppe mod Australien. At det så endte med kæmpenederlag mod Østrig, Rusland, Ukraine og Angola og samlet målregnskab på 73-192 var en helt anden sag.

Især kampen mod Australien var speciel.

"De havde inden kampen mod os aldrig vundet en landskamp og havde nu sat næsen op efter sejr. Men sådan gik det ikke," fortæller Klaus her 11 år efter.

"Hjemme" igen - i Randers - hedder det nu Randers HK, hvor han har trænet U16, U18 og 2. division i 12 år og U14 to år i Vorup FB - med et dansk mesterskab og en andenplads ved DM U18 som flotte resultater.

Og med hensyn til medaljer har han sammen med Randers Real-skole tre gange hentet topplaceringer ved VM i skolehåndbold med først en tredjeplads, derpå en fjerdeplads og senest en flot andenplads. I Randers HK trådte han for fem år siden til som vikar, da assistenttræner Katrine Fruelund grundet graviditet ønskede en pause fra liga-trænerbænken. Hvem var mere nærliggende at spørge om hjælp end Klaus Bøge? Og han sagde selvfølgelig ja til at assistere Mads Brandt.

Og for lige at fuldende snakken om Bøge og Randers HK, så lige denne her, som Klaus ikke glemmer.

"Jeg har som træner været med til at besejre Randers HK," påstår han. Nok har man lidt sports-klæbehjerne, men det resultat kommer ikke lige først på lystavlen. Men det er sandt. Det var i Randers HK's spæde start.

"Jeg var træner i fynske DHG (Dalum/Hjallese) og var med til at slå HK. Jo, den er go' nok," kommer det fra Bøge.

Klaus Bøge - startede en fantastisk trænerkarriere med ungdomshold i HSF.

CV

Klaus Bøges trænerkarriere begyndte med i en periode på 10 år med diverse ungdomshold i HSF. I Danmark har han bl.a. været træner i Spentrup, Randers Freja, Centrum Lemming, Voel, DHG, Tvis/Holstebro, Bjerringbro, Vorup FB, Randers HK. I midten af 90'erne var han i tre år træner i Norge i og senere blev han talentchef og landstræner i Thailand og havde sit hold med ved VM i Kina.

HSF SKAL VÆRE TROFAST MOD SINE SANDE VÆRDIER

Redaktør i mere end 10 år af klubbladet HSF Nyt,
der havde som hovedmål at skaffe en hal i Hornbæk.
Da den kom, gik jagten ind på en hal 2....

Fra min tid i Hornbæk SF mindes jeg specielt et år, hvor jeg trænede et drengehold i fodbold, et pigehold i håndbold, spillede på et U18-hold i fodbold og i håndbold, var ungdomsformand i fodbold og lavede klubbens daværende klubblad HSF Nyt.

De mange gøremål i klubben var ikke blot min fritidsbeskæftigelse, men også en dannelse/uddannelse til livet. Tillige stammer en stor del af mit sociale netværk fra den tid, og sporten har givet venner for livet.

Jeg startede som 18-årig HSF Nyt i 1976 og lavede det i 12-13 år. Af arbejdsopgaver var der en opgave en gang om året med at tegne og gentegne et stadigt stigende antal sponsorer/annoncører. Bladet skulle skrives, men til den opgave var der gennem tiden heldigvis ofte hjælp at hente fra forskellige skribenter. Bladet skulle sættes manuelt op, der blev klippet og sat op på A4-sider med limstift og antallet af sider skulle kunne divideres med fire, hvorefter det blev leveret til trykning.

Det blev til 12 år som stifter og redaktør for HSF-Nyt. Bladet blev desværre nedlagt efter 14 år.

Første nummer udkom 1976 med otte sider i A5-format. Bladet voksede fra nummer til nummer år for år. Allerede blad nr. to fik fordoblet sideantallet. I 1985 udkom 10 års jubilæums-nummeret på 88 sider. Bladet blev efter en del år husstandsomdelt i hele Hornbæk med et oplag på 1400 blade.

Bladet udkom fire gange om året og var blandt andet fyldt med sæsonreferater for hvert enkelt hold, interviews og ikke mindst en leder, der sluttede med ordene "desuden mener jeg, vi bør have en hal i Hornbæk."

Det er blevet til 10-12 år som træner i håndbold i Hornbæk SF. Allerede som U18-spiller trænede jeg U16-piger i Hornbæk. Om det var trænervejen, som førte til læreruddannelsen eller det blot lå i generne, er svært at sige, men man kan jo mene, at det var fritidsinteressen, der formede en i lærergerningen. Jeg glemmer aldrig perioden som ungdomstræner, hvor der var et kæmpe fællesskab mellem ungdomstrænerne i klubben. Mange livsvenskaber blev skabt her.

Tænk ikke på, hvad kan klubben gøre for dig, men på, hvad du kan gøre for klubben. Du får det righoldigt igen. Uden at være godt inde i Hornbæks DNA her i år 2020, tror jeg på, at HSF skal være trofast mod sine sande værdier.

"Desuden mener jeg, at vi bør have en hal 2 i Hornbæk."

I HORNBAEK FIK MAN VALUTA FOR PENGENE

Vi er hvide, vi er blå, vi er ikke til at slå Åhhhhh Hornbæk.....Ja minderne pibler frem, når jeg nu sidder og skal skrive lidt om håndboldafdelingen i HSF. For mange år siden, da der ikke var noget, der hed ligahåndbold, men 1. og 2. division var vi i de blå trøjer med næsten helt fremme.

Når herrerne og damerne skulle spille deres kampe om søndagen, var der ofte en hel hal, som var fyldt med tilskuere unge som gamle, for de vidste, at i Hornbæk kunne man få valuta for pengene. Ja for dengang skulle man betale entré for at se divisionsbold.

Herrerne klarede sig godt og lå i 3. division i flere år. Damerne derimod kunne det ene år være i 2. division, og så det næste år hed det 3.division. I Randers og omegn blev holdet kaldt for elevatorholdet. Det blev dog til mange oprykningsfester og sammenkomster, hvor alle i seniorafdelingen kom hinanden ved og lærte af hinanden og havde en tæthed, som var ganske unik for klubben.

Hvis vi så ser lidt fremad til i dag, så ligger damerne i 2. division og har gennem mange år været i denne division, så det er en fantastisk følelse at følge disse spillere og se, hvor langt de er nået. Herrerne ligger i 2. division og har været i denne division i flere år. De har opbygget en kerne af spillere, som yder en stor del for dette hold og er dem, der holder sammen på truppen.

I vor ungdomsafdeling har vi altid været en attraktiv klub. Vi kan se, at der i de sidste mange år har været en stor tilgang af ungdomsspillere. Her har vi især fået vores drenge på banen, men også pigesiden er blevet meget større. Vi ved, at vores store tilgang af ungdomsspillere er kommet på grund af vores dygtige trænere og vores sociale aktiviteter udenfor banen. Vi er meget opmærksomme på, at vi skal spille på det højeste mulige niveau, men også, at der også skal være plads til smil, glæde og sammenhold på kryds og tværs af alder og køn.

Omkring fremtiden vil jeg håbe, at vi forsat kan arbejde videre med at udvikle vores ungdomsspillere, som så senere kan komme på vores divisionshold eller komme videre i andre divisionsklubber. Jeg håber, vi kan bevare vore seniorhold i de forskellige divisioner og, at vi kan få flere spillere til at blive ved med at spille håndbold efter ungdomsårene.

Selv om vi skriver 2020 og har oplevet en underlig afslutning på sæsonen pga. Covid-19, så håber jeg, at vi efter sommerferien atter kan samles i hallen og få lugten af harpiks tilbage og igen kan høre "Vi er hvide, vi er blå, vi er ikke til at slå, åhhh Hornbæk....."

INDTIL NU FIRE GENERATIONER I HSF'S TJENESTE

Familien Rasmussen har sat præg på Hornbæk SF.

Den gamle gartner Leo - og fru Marie - med bopæl Fladbrovej 81 eller rettere Engvejen - tog deres tørn for Hornbæk SF i efterkrigs-årene og frem. I foreløbig fire generationer har Leo og Marie og deres efterkommere sat deres præg på HSF og været aktive både på spiller- og leder-/trænerplan.

Rie og Leo Rasmussen – foruden at passe gartneri og forretning på Mariagervej fandt Leo også tid til lederarbejde i HSF, hvor indtil nu børn, børnebørn og oldebørn har boltret sig både som aktive og ledere/trænere.

I mere end et kvart århundrede fandt Leo, der kom til Randers fra Århus og var jysk mester i boksning i 1944, tid til lederjobs i HSF. Og det var alle former for lederjobs, og bl.a. var han undervejs både hovedformand, fodboldformand og håndboldformand. Fem børn blev det til – døtrene Kate, Jonna og Birgitt. Jonna spillede ikke håndbold, men det gjorde de to andre – og det sam-

me gjorde kusine Lis, så familien Rasmussen var talrigt repræsenteret på de første kvindehåndboldhold i HSF's historie.

Det var dog ikke piger det hele, idet Leo og Marie også fik sønnerne Leo Rasmussen jun. og lillebror Henning, der også begge har sat præg på Hornbæk SF – Leo blandt andet som hovedformand og aktiv i både håndbold og fodbold, og Henning som mangeårig aktiv og senere træner og leder i håndbold og i en periode også ungdomsformand. I trænerrollen havde han fru Annette, der i en lang periode var kasserer for støtteforeningen i HSF, som holdleder - og sammen passede hr. og fru Rasmussen i små fire år ca-feteriet i Hornbækhallen, der så dagens lys midt i 80'erne.

Et af HSF's første kvindehold i håndbold. Bagest tv. er det Kate, og yderst til højre i bageste række er Birgit. Målvogtersken i midten siddende er kusine Lis.

De tre døtre fra Engvejen gik ikke ind i lederarbejde i HSF, men en af svigersønnerne, Birgits mand Eigil, har i perioder været træner i HSF's fodboldafdeling. Og ingen af de tre søstres børn er eller har været engageret i HSF, men det har så til gengæld Leo og Hennings børn.

Leos søn Steven har en fortid som fodboldspiller i Hornbæk SF, mens Leos kone Leni har datteren Bettina, der har en fortid som ligaspiller i kvindehåndbold i bl.a. Ikast, Esbjerg og Randers HK.

Henning og Annette har to børn – Klaus og Mette, der begge har spillet førsteholdshåndbold i HSF - og især Klaus har bidraget til medlems- og træner-/ledertilgang i HSF, idet han og Rikke, som han fangede på en arbejdsplads og ikke via idræt, har syv børn, hvoraf flere er/har været aktive i HSF.

Klaus' lillesøster Mette har tre børn sammen med Martin Fisker, der er DB'er og i otte år var træner i HSF Håndbold, inden han skiftede videre til Allingåbro, Randers HH og Hadsten. Tre børn, hvoraf de to spiller håndbold i HSF.

Fem gange Rasmussen – bagest fra venstre Kate, Jonna og Birgit, og forrest fra venstre Henning og Leo.

To børn og foreløbig 10 børnebørn er det blevet til for Henning og Anette på Runebergsvej 11 i Hornbæk, der har været basen i 40 år.

FAMILIEN RASMUSSEN

Leo og Marie Rasmussen

Fem børn:

Kate - gift med Kjeld Jacobsen
- bosiddende i Hornbæk.

Jonna - gift med Anders Andersen
- bosiddende i Langå.

Birgit - gift med Eigil Pedersen
- bosiddende i Vorup.

Leo Rasmussen jun. - gift med Leni
- bosiddende i Hornbæk.
Har børnene Bettina og Steven

Henning Rasmussen - gift med Annette
- bosiddende i Hornbæk.
Har børnene Klaus og Mette.

Klaus har syv børn - gift med Rikke:
Oliver, 22, fodbold i Freja og nu Helsted.
Jasmin, 20, spillede i ungdomsårene håndbold i HSF og senere i Randers HK, inden en blodprop og rejse satte en mindre stopper for karrieren. Har i denne sæson været med på holdet i 3. division.

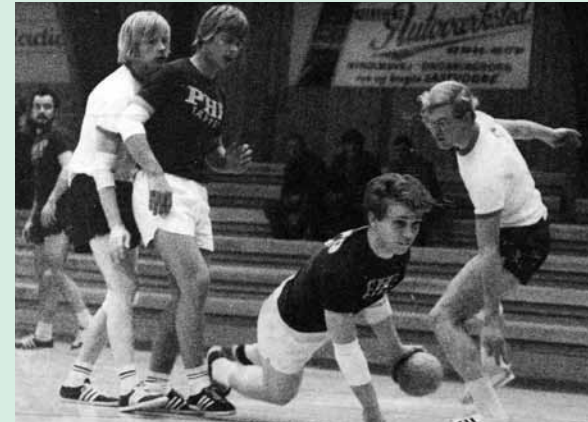
Nicolai, 19, fodbold i Freja og sammen med Oliver nu til hyggebold i Helsted.

Mikkel, 18, spillede fodbold i Freja, inden knæskade satte ham ud af spillet.
Isabella, 16, kortvarig karriere i håndbold.
Filippa, 12, spillede håndbold i HSF, inden hun sammen med veninderne skiftede til KFUM.
Mattie, 8, spiller fodbold i Helsted.

Mette har tre børn - gift med Michael Fisker.
Maise, 9, spiller håndbold i HSF
Maggie, 7, spiller håndbold i HSF
Magnus, 4, er - som Mette siger - "Bare med.."

KAMMERATSKAB OG SAMMENHOLD HELT UDEN LIGE

Annette og Henning Rasmussen har mange minder og oplevelser fra mere end 25 års ledergerning i HSF.

Mange ting har glædet dem i årenes løb - og glæder dem stadig. "I HSF har vi oplevet kammeratskab og sammenhold helt uden lige og har haft fantastisk mange gode oplevelser," siger Henning, der dog erkender, at det er en anden tid end dengang...

Hvad så end dengang dækker.

"Men efter træning kunne vi altid mødes til en vand eller andet i cafeteriet. Det sker ikke i dag. Nu skal alle hjem. Alle har travlt. Det er, hvad vi mener med en anden tid, og det går udover klubånden," siger både Henning og Annette.

HSF'ere med god hukommelse og mange år på bagen husker endnu de festlige stunder, da man trænede håndbold fredag aften i Anneksshallen - inden Randershallen blev bygget. Det var med fest og farver og godt humør - og et helt fantastisk sammenhold, der vel ikke er set mage til i randrusiansk idræt.

Apropos det med at mødes i cafeteriet har Annette og Henning positive minder fra tiden, da de passede cafeteriet i Hornbækhallen.

"Da så man i mange tilfælde det specielle ved Hornbæk SF. Hvis vi i køkken og ved disken lå vandrette grundet travlhed, kunne det måske knibe med at få ryddet af bordene. Hvad skete så? Jo, så rejste spillerne sig uopfordret og hjalp til med at rydde af. Det var dejligt og blot en af mange situationer, hvor kammeratskab og sammenhold stod sin prøve," siger Annette, der gennem de mange års virke i HSF har lært mange mennesker at kende.

"Jeg har fået lov til som træner og leder at få et helt fantastisk forhold til mange spillere, og så skal det også med, at vi som træner og leder altid har mødt en fantastisk opbakning fra forældre-kredsene," siger Annette.

FRA STOR AKTIVITET TIL TILSKUEROLLER

Annette og Henning Rasmussen droslede ned og følger nu i stedet børnebørnene.

Henning Rasmussen, årgang 1950, startede som fodboldspiller i Hornbæk SF i 1957 og satte i de efterfølgende mere end 50 år sit præg på foreningen både i håndbold og fodbold og også som både spiller, træner og leder. Fru Annette, der er årgang 1952, mødte og indfangede Henning i 1968 og skiftede efterfølgende fra Randers KFUM til Hornbæk SF, hvad hverken hun, Henning eller HSF siden har fortrudt. Både Henning og Annette havde travlt i deres storhedstid som både aktive og som trænere og ledere, men nu er det – efter en lang leder- og trænerkarriere, der bl.a. har budt på trænerroller for begge børn - helt slut.

”Nu følger vi børnebørnene i deres aktiviteter,” siger Henning og Annette. Og der er nok at se til og tage af sted til, for Klaus og Mette har tilført hele 10 børnebørn...

Forfulgt af uheld

Henning, der er venstrehåndet og -benet, var i de unge dage teknisk fremragende og et kæmpetalent, der uden tvivl kunne have drevet det til mere end HSF. Han havde da også muligheden for at skifte til et af dansk herrehåndbolds helt store hold Århus KFUM, der for snart 50 år siden ville have ”Rasser” til Århus.

”Men jeg var i lære på det tidspunkt og havde ingen bil, så det blev for bøvlet, og så blev jeg i HSF,” fortæller Henning, der en dag efter endnu en skade efter sportslig aktivitet og dermed sygemelding af sin arbejdsgiver Scandia fik et ultimatum, hvis han ville beholde sit job. Job eller håndbold, lød beskeden efter endnu et uheld, der medførte en brækket kæbe. Så var det slut med håndbold. Fodbolden havde han droppet forinden.

”For det var blevet for meget. Vi trænede bl.a. håndbold fredag aften, så det var stort set kun mandag, jeg var hjemme, når der skul-

le spilles i weekenderne,” siger Henning, der i 2005 måtte sige helt stop med mange af fritidens interesser, da en arbejdsulykke betød, at han den dag i dag kun har 17 procents bevægelse i venstre hånd, som han ikke kan lukke. Det uheld betød farvel til træner- og lederjob, og i stedet tog han plads som tilskuer og fulgte med stor interesse børnebørnene udfolde sig. Det var et farvel efter 25 år i håndboldafdelingen, hvor han også i en periode var ungdomsformand.

Og så mindes han stadig med glæde og stolthed, at han var med til at spille fire junior- og ynglingehold op i ungdomsdivisionerne. Det var stort dengang i HSF’s historie. I en årrække, hvor han bl.a. trænede datteren Mette, havde han fru Annette på bænken som holdleder. Hvis man vil spørge ind til, om det var Henning eller fru, der bestemte, får man hurtigt svar. ”Det var mig...” kommer det straks fra Henning, mens fru, der nikker.

Trods masser af succes fik Henning en noget brat afgang fra HSF håndbold. ”Jeg var ungdomsformand og trænede et godt ynglingehold samtidig med, at førsteholdet hos seniorerne var i vanskeligheder. Vi var en trup på 12, men så rykkede man tre af mine spillere op på seniorholdet for at hjælpe til der. Det kunne jeg ikke acceptere...”

Siger Henning om baggrunden for hans farvel dengang

Klubskifte og job

Annette, der som 16-årig var kommet på Kings Corner på Kongens Ege den 20. maj 1968 (Henning påstår, hun aldrig glemmer den dato!), spillede i Randers KFUM, da hun mødte Henning. Hun var en god håndboldspiller og var i mange år fast inventar på førsteholdet i HSF. Men hvad skulle hun lave efter endt skolegang?

Jo, det var der råd for. Også dengang gjaldt det om at have gode kontakter, og det havde HSF i skikkelse af Knud Ove Nielsen i Discontobanken, og da KO, som han blev kaldt, af Niels Rasmussen blev informeret om, at man godt kunne bruge Annette i HSF, blev Annette kaldt til jobsamtale. ”Og dagen efter blev jeg tilbudt at starte i Discontobanken,” fortæller bankuddannede Annette, der bl.a. brugte sine regnskabs- og talevner til i mange år at være kasserer i støtteforeningen i HSF.

Vasketøj og børnepasning

Annette mindes mange år med masser af aktivitet i HSF og familien Rasmussen – hos svigerforældrene på Engvejen/Fladbrovej og hos Henning og Annette, der i starten havde bopæl på Valnøddevej. Når både Henning og Annette skulle afsted enten som spillere eller træner/leder, måtte Leo og Rie hjælpe til – sammen

med Hennings søstre. For søstre kom på skift om søndagen og hjalp Rie med vasketøjet. Rie kunne ikke vaske på Engvejen, men det kunne døtrene i deres hjem. De kom så skiftevis den ene søndag og hentede vasketøj og leverede det renvasket tilbage søndagen efter, så der altid var rent tøj.

”Så var de også barnepiger, da vi jo, når det kneb, afleverede Klaus og Mette hos Leo og Rie og så hentede børnene ved 19.00-20.00-tiden. Så var ungerne fodret af samtidig med, at der stod varm mad til os,” mindes Annette tiden, hvor det gik stærkt. Meget stærkt, men hvor man heldigvis havde masser af hjælp fra Leo og Rie og Hennings tre søstre,

Uden hjælp havde de ikke i mere end 25 år kunnet yde så stor en indsats, som de gjorde.

MANGE HERLIGE MINDER

Mette og Klaus – Henning og Annette Rasmussens børn og Leo og Ries børnebørn mindes med glæde deres barndom og ungdomstid i og omkring Hornbæk SF, hvorfra de begge har masser af gode minder.

”Der var et sammenhold uden lige, og vi havde det fantastisk sammen. Alle veninderne spillede, og vi var alle en del af nærmiljøet og var i hallen hele tiden. Vi kom i god tid før træning og kamp og blev der længe efter træning og kamp,” mindes Mette, der også med stor glæde mindes de gode ture til både ind- og udland. Og en kamp i juniordivisionen i Gudme mod GOG.

”Vi skulle til Gudme en tirsdag aften – og vandt. Det var virkelig en fed oplevelse,” siger Mette, der også kan huske, da farmand Henning, der var træner, i kampene om det nordjyske mesterskab nærmest gik amok over en dommerkendelse, der kostede HSF dyrt i kampen om mesterskabet. Mette startede med håndbold stort set, siden hun kunne gå, men mere eller mindre måtte stoppe, da en flækket knæskal betød tre operationer.

Men siden kastede hun sig så over trænergerningen og var vel iflg. egen udregning træner i omkring 12 år. At spille andre steder end i HSF var aldrig i overvejelserne, og heldigvis har hun kunnet spille lidt igen og spiller nu serie 2 med de yngste af de gamle piger i HSF.

Klaus spillede også fodbold som dreng, men valgte håndbolden og har ikke været hverken træner eller leder. ”Vi brugte utallige

timer i HSF. Og jeg kan huske, at jeg inde i Randershallen blev passet af Anna,” siger Klaus om Anna (Mariussen – med fortid i både Randershallen og HSF-klubhuset på Overvænget – red).

”Og Leo og Rie? Ja da. Det husker jeg også. Det kan jeg sagtens huske. Og husker tydeligt, da jeg hjalp farfar med at gøre rent i drivhuset,” siger Klaus.

Henning og Annette med et af de gode juniorhold, de har trænet. Ja, nr. 5 er datteren Mette

ET MANGFOLDIGT JOB SOM ALTMULIGMAND

Men det er både meget spændende og afvekslende.

Lige siden Hornbæk SF's oprettelse i 1945 har en eller flere personer på skift varetaget klubbens administration. Fra begyndelsen var det klubbens formand og kasserer, som stod for dette, og det fungerede også rigtig godt i mange år. Men som klubben voksede i begyndelsen af 80'erne, indså man på et tidspunkt, at det ikke længere var nok med en frivillig til at varetage denne opgave, da de administrative opgaver i klubben blev større og større, og derfor besluttede klubbens bestyrelse på et tidspunkt, at det var nødvendigt at ansætte en deltids bogholder. Dette blev muliggjort økonomisk, da Hornbæk SF deltog i det nye bankohalsamarbejde i Randers, som i starten gav rigtig gode penge til klubben.

Den første bogholder, som klubben ansatte, var Else Nielsen, som havde haft sin gang i håndboldafdelingen, hvor hendes mand var ungdomsformand. Da Else stoppede i 1997, var det en god, gammel bekendt af Hornbæk SF, Lotte Jensen, mangeårigt medlem af klubben og en rigtig HSF-pige, som overtog jobbet efter Else.

Efter at Bankohallen havde givet rigtig godt i mange år, faldt indtjeningen, og den kendsgerning havde også direkte indflydelse på klubbens administration, og i 2007/08 var der ikke længere økonomiske midler i klubben til at have en ansat bogholder, og klubben blev derfor nødt til at opsigte vor faste bogholder.

I flere år havde man så ansat forskellige personer under jobordningen samtidig med, at undertegnede som klubbens kasserer varetog jobbet. Dette var dog ikke hensigtsmæssigt med så mange forskellige personer og i meget forskellige længder af perioder. Derfor valgte klubbens bestyrelse i 2011, at jeg skulle overtage jobbet som administrativ koordinator i klubben – et job, jeg har bestridt lige siden.

Jobbet som administrativ koordinator er mangfoldigt lige fra den daglige bogføring og betaling af regninger og til at have ansvaret for alt omkring medlemsregistrering både i conventus, som er vort administrationssystem i klubben til medlemsregistrering og bogføring, til at registrere fodboldspillere i Kluboffice og håndboldspillere i Håndoffice. Ja, jobbet som klubbens alt muligmand er mangfoldigt og meget spændende og afvekslende.

Klubbens administration ser meget frem til at kunne tage de nye faciliteter i brug på Gl. Viborgvej 50. Her bliver det muligt at samle mange ting på et sted.

Jeg er også fra den 1. januar 2020 blevet tilknyttet HIKC og Hornbæk Kunstgræsforening som forretningsfører, og her får jeg ansvaret for den daglige drift af vort nye fælles klubhus og de nye fodboldbaner, som klubben har taget i brug, på det nye anlæg. Derved bliver al administration samlet på et sted til gavn for alle foreninger i HIKC, som nu har et sted at være og med fremtiden forhåbentlig også med et nyt bevægelseshus/hal, bliver der nok at tage fat på i den kommende administration. Derfor er jeg også rigtig glad for, at Per Hansen Lund har sagt ja til at hjælpe mig i administrationen i fremtiden.

LANNG HISTORIE GENTAGER SIG....

Umiddelbart er der ikke den store forskel på 1980 og 2020. I hvert fald ikke for familien Lanng, der nu er i gang med tredje generation som aktive i Hornbæk Sportsforening.

Flemming Lanng introducerede sønnen Jesper til fodboldspillet omkring 1980, og farmand blev selv holdleder. Næsten 40 år efter tog Jesper Lanng først 9-årige Andreas og senere 6-årige Christian med til fodbold, og Jesper blev hjælpetræner for den store søns årgang og opererer også i kulisserne hos den mindste.

Men der er sket meget:

"Jeg ville mægtig gerne til fodbold, og det føltes rigtig godt at have min far som holdleder. Han har altid – også som skolelærer – forstået ikke at blande sig og gøre forskel på de andre drenge og mig. Det samme bestræber jeg mig på for mine børns vedkommende", fortæller Jesper Lanng.

"Forskellen er, at jeg havde fodbold og håndbold samt måske lidt tennis eller badminton at vælge mellem. Børnene nu om dage har en lang stribe af muligheder, og selv om de vælger fodbold som små, så kan de gå i alle retninger, når de bliver teenagere. Det er en udfordring for den traditionelle forening. Jeg tror, at den altid vil bestå, hvad angår ungdomsaktiviteter, mens det kan blive sværere, når fodbold- eller håndboldklubben skal fastholde ynglinge og seniorer".

Netop derfor er Jesper Lanng rigtig glad for den bane, som Hornbæk Sportsforening har lagt sig i med det nye og mangfoldige anlæg omkring Hornbæk Idræt & KulturCenter, hvor der vil være

aktivitetstilbud til alle aldersklasser og stort set på de tidspunkter, som det måtte passe de enkelte.

Flemming Lanng er en af årsagerne til, at HIKC har kunnet lade sig gøre. Holdlederkarrieren blev nemlig efterfulgt af en tid i HSF's bestyrelse, HSF's Venner, arbejdet i HIKC's styregruppe og etableringen af Torsdagsklubben, Flemming har altid organiseret og administreret. I øvrigt også i grundejerforeningen, men han har dog – så vidt vides – ingen planer om at inddrage grundene til fritidsfaciliteter.

Hornbæk har været Jonna og Flemming Lanngs bosted siden 1977. Flemming er fra Dytmærskens "inde i byen", og Jonna er fra Farstrup ved Nibe. Hun spillede håndbold i Ranum-hallen. Flemming studerede på seminariet, og så gik det, som det så mange gange går:

"Det var en herlig tid. I seminariebyen var der et tilpas mål af undervisning, samvær og festlige stunder", fortæller Flemming Lanng, der endte med at tage Jonna med hjem til Kronjylland, hvor de først etablerede sig i Ålum fra 1973. Det var der, Flemming havde sine aktive år med seniorfodbold. Var han god?

"Ja, helt sikkert! Jeg kunne stå en effektiv back, hvis modstandernes fløj ikke var for hurtig. Og omvendt kunne jeg være fløj, hvis de havde en langsom back. "Bambi" er nok en rigtig betegnelse", erkender Flemming Lanng, der senere hyggede sig med old-boys-fodbold i HSF. Det vigtigste for ham var, at han følte sig i godt selskab med mange dejlige mennesker, og hans indsats i tredje halvleg og på humørsiden skal ikke undervurderes.

Senior Lanng var blevet lærer på Hornbæk skole i 1973. I 1986 blev han viceungdomsskoleinspektør, men nogle år senere havde han – som nævnt – igen overskud til at bruge sit organisationstalent og sin vedholdenhed på HSF. Jesper Lanngs karriere ligner en del: "Jeg havde nogle fantastiske drenge- og ungdomsår i HSF. Med glæde og smil kan jeg se tilbage på det sammenhold, vi altid havde

på de forskellige hold. Vi mødtes i klubhuset uanset om vi skulle spille hjemme eller ude, og vi sluttede i hinandens selskab samme sted. Sådan er det desværre ikke i dag, hvor knægtene ankommer kørt af deres forældre og hurtigt forsvinder igen. Jeg håber, at det rigtige klubliv for alvor kan komme tilbage med de nye faciliteter i HIKC" siger Jesper Lanng.

Højdepunkterne i fodboldkarrieren var en tur på byholdet, og så ikke mindst de to gange, hvor HSF i en gammel udslidt bus kørte til Holland for at spille en stor international turnering. De oplevelser som hold, alene og uden forældrene på sidelinjen var herlige for Jesper og kammeraterne. Billedet fra dengang hænger stadigvæk i klubhuset, og det er det første, Andreas og Christian ser på, når de tropper op. "Se, der er far som dreng".

"For mit vedkommende begyndte det af vakle, da vi som ynglingespillere ikke havde folk nok til et hold", fortæller Jesper Lanng. "Nogle spillere flyttede til Alliancen. Selv tog jeg til Randers Freja. Som senior kom jeg igen tilbage til HSF, men så begyndte uddannelse, erhvervskarriere og etablering af familie at tage tid, så det blev ikke til mange timer i HSF, før drengene blev store nok til at få mig i gang igen".

"Nu er det min opgave at støtte mine børn og inspirere dem til altid at være fysisk aktive. At et lederjob også gavner andre børn, er kun en sidegevinst", siger Jesper Lanng, der glæder sig til at følge med i udviklingen af HIKC. Fruen, drengenes mor Karina Meldgaard Lanng, er ivrig motionsløber og ser frem til, at den kommende løbebane rundt om anlægget kan tages i brug. Drengene vil få glæde af den, og hvem ved med hensyn til Jesper selv!

Familiens overhoved (nej, Flemming) Jonna Lanng har aldrig spillet hverken fodbold eller håndbold i HSF, men hun har i mange år været en ivrig og dygtig instruktør i bl.a. Hornbæk Gymnastikforening og er stadig aktiv. Om hun så kan instruere Flemming til en tur på løbebanen, får tiden vise.

DORTHE OG TOMMY KÆMPEDE OM AT KOMME PÅ FORSIDEN...

Ægteparret Dorthe og Tommy Schytte er om nogen synonymt med Hornbæk Sportsforening. Begge som iøjnefaldende håndboldspillere, der – inden internettets tid – hver weekend kæmpede en kamp om at være den, der kom på forsiden af mandagsavisen. Det skete tit. For begge to:

”Vi var jo nok en smule fremme i skoene og holdt os ikke tilbage for at blande os, der hvor kampene blev afgjort”, erkender Tommy Schytte, der blev landskendt med Dorthes velsignelse, da han med ganske kort varsel via John Erik Christiansen fik mulighed for at overvære EM-finalen 1992 i Göteborg, selv om fru var højgravid og reelt kunne føde når som helst. ”Selvfølgelig skal du med”, sagde Dorthe, da Tommy spurgte om lov.

”Klem sammen”, kom det fra en hæs Tommy på landsdækkende TV efter finalesejren, og det gjorde Dorthe. Tommy nåede i øvrigt

både hjem og at komme sig over tømmermændene, før Sebastian blev født. Tommy Schytte selv blev født i nordbyen, men familien flyttede til Hornbæk, da knægten var seks år. Han begyndte at spille fodbold i HSF som syv-årig og et par år efter blev han også håndboldspiller. En høj, tynd og splejset dreng og ung mand med et særligt talent for specielt håndbold. Splejset vil undre en del, der kender Tommy fra den sidste del af hans karriere, men at han blev stærk og robust skyldtes den fysiske træning, der med årene sneg sig ind i sporten. Sådan noget var der ikke meget af, da Tommy startede sin sportskarriere:

”Altså vintertræningen i fodbold var ikke lige det, jeg stod i kø for at være med til”, fortæller Tommy. ”Så jeg kom i form med håndbold. Der var også piger i håndboldhallerne, og det gjorde også anstrelgelserne lettere. Med håndboldkarrieren nåede jeg langt længere end i fodbold, hvor jeg dog et enkelt år nåede at blive rykket op i førsteholdstruppen af træner Mogens Kolstrup. Det viste sig, at jeg bare skulle bruges som kegle på banen og slet ikke være med i spillet. Så var det ikke tilfældet i forvejen, så blev håndbold min første prioritet”.

Momentet, jeg altid vil huske: ”Det er en kontrabold, som jeg når meget tæt på baglinjen. Måske var den faktisk ude, men jeg griber den. En forsvarsspiller kommer sprintende og skærmer af for mig. Jeg studser bolden mellem benene på ham, løber udenom, griber bolden og lopper den over målmanden. Det er et øjeblik, jeg aldrig glemmer. Mit bedste mål!”

Fodboldmæssigt var Tommy Schytte dog som juniorspiller med til at vinde jysk mesterskab. Sammen med bl.a. Jesper Grønlund, og de to var som ynglinge også med til at vinde jysk mesterskab i håndbold. Det er kun ganske få beskåret.

Tommy Schytte er tilbageholdende med at fortælle om sine bedste håndboldår, for dem havde han faktisk i Dronningborg, der på det tidspunkt spillede i 2. division. Tommy var en af de mest fremtrædende spillere, og på et tidspunkt var han inde i billedet hos AGF, der var blandt landets absolutte tophold. ”Men jeg skulle nu ikke spille i Aarhus”, siger Tommy. ”Det kunne måske have været sjovt at se, hvor langt talentet havde kunnet række, men sådan skulle det ikke være”. I stedet vendte Tommy Schytte tilbage til Hornbæk Sportsforening som spillende træner i en trænerduo med Jan Brøndum, og det blev nogle gode år, hvor Tommy som træner gik meget op i det psykologiske spil og med rigtige kommandoer på kritiske tidspunkter kunne vende en kamp i positiv retning. ”Det var sjovt og spændende”, siger han.

”Også at kunne levere en række HSF-spillere, der kom til at danne stammen til byens første 1. divisionshold”. Den aktive karriere sluttede på Sunes Bodegas hold sammen med andre HSF-spillere. Som 45-årig sprang Schyttes akillessene, og den skade kom han aldrig tilbage efter. Det blev den mest alvorlige skade i den lange karriere: ”I gamle dage skete der andre ting og sager, men det var aldrig slemt. Hvis man brækkede en finger, så tog man blot ud til Birthe Rasmussen, som kunne klippe f.eks. en ketchup-flaske op og bruge et plastikstykke som slynge. Så kunne man sagtens spille næste søndag”, smiler Tommy Schytte.

Det charmerende smil og den kvikke bemærkning må han også have taget med sig til den julefrokost, hvor han mødte Dorthe, og derefter var der kun én pige, der betød noget i håndboldhallen. Dorthe Spliid kom til at bære efternavnet Schytte, og hun har aldrig fortrudt, at hun i sin tid flyttede fra Sjælland til Langå og via IF Alliancen i Stevnstrup endte i HSF, hvor hun i mange år var en af de bærende kræfter på klubbens bedste hold.

Flere år efter, at Dorthe havde sluttet sin karriere, kunne det ofte ske, at hun blev kaldt til assistance, når der var brug for noget rutine til at støtte de unge spillere. Dorthe sagde aldrig nej, og med hendes velvilje har sport altid betydet meget i familien. Jo jo, det kører skam!

TORSDAGSKLUBBEN - FOR FREMME AF SUNDHED OG TRIVSEL.

Hornbæk Sportsforening har en underafdeling, hvis formål er at fremme den enkeltes og fællesskabets sundhed og trivsel.

Underafdelingens/klubbens navn er Hornbæk Torsdagsklub, der er stiftet 5. februar 2015. Klubben er hjemmehørende i Hornbæk, Randers Kommune og afholder sin årlige generalforsamling i september.

Klubbens formål er at skabe mulighed for udøvelse af motion og andet kulturelt virke for at fremme den enkeltes og fællesskabets sundhed og trivsel. Klubbens aktiviteter understøttes af tovholdere, som i samarbejde med bestyrelsen igangsætter aktiviteter, som har en fælles interesse blandt en gruppe af medlemmerne. Klubben er upolitisk. Enhver senior kan optages som medlem, dog er det pt. kun medlemmer fra Hornbæk-området, der kan optages i klubben. Årsagen hertil er pladmangel.

Initiativet til dannelse af Torsdagsklubben blev taget i 2014 af Per Rasmussen, Kurt Amstrup og Casper Svane. Efter afholdelse af nogle indledende arrangementer blev der nedsat en arbejdsgruppe bestående af Jannic Rasmussen, Flemming Lanng og nu afdøde Knud Erik Kastrup. Dette udvalg fik udarbejdet vedtægter for Torsdagsklubben, der herefter blev godkendt i Folkeoplysningsudvalget i Randers kommune. Foreningens medlemstal er eksploderet, idet Torsdagsklubben nu tæller 89 medlemmer.

Klubben har mødedag i Hornbæk klubhus hver torsdag fra 09.00-11.00 i perioden fra januar-juni og i efteråret fra august til december.

På klubmøder er der stor aktivitet med gåture, cykelture, kortspil, ligesom der er etableret sy-/strikkeklub, læsegruppe, madhold, teaterhold og modelbygning. Det er obligatorisk, at der

på hvert klubmøde synges to sange fra Højskolesangbogen, der i øvrigt er doneret af Elro-fonden.

Derudover arrangeres foredrag samt virksomhedsbesøg og ture til store dele af Jylland. Følgende ture kan nævnes: Gl. Estrup, Horsens Fængsel, Danish Crown i Horsens, Thy Nationalpark, Randers Bryghus, Jysk Vin, Fur, Kronjyllands Madservice, Lille Vildmose, Vestre landsret i Viborg, Silkeborg med museumsbesøg, Søby brunkulslejer og Søndervig med sandskulpturer, kirkebesøg i lokalområdet, Byrundtur i Randers, Tange El-museum, TV 2 Østjylland og Danmarks Radio, Moesgaard museum.

Klubbens nuværende bestyrelse er sammensat således: formand Jannic Rasmussen, næstformand Flemming Lanng, kasserer Else Nielsen, menigt medlem Henny Olsen og sekretær Kurt Amstrup.

Kontingentet er 100 kr./år, medens der betales 10 kr. for kaffe og rundstykker. Deltagelse i busture afregnes særskilt, men klubben har mandat til at yde tilskud fra foreningens midler til aktiviteter for klubbens medlemmer. Klubben udarbejder klubbreve til medlemmerne over klubbens aktiviteter. Der er pt. udsendt over 100 stk. Klubben er en frivillig forening drevet på grundlag af frivillig-hed uden honorering.

Torsdagsklubben er et kæmpe tilbud til lokalområdet i Hornbæk, og klubben glæder sig til at komme i større lokaler, når Hornbæk Idræt- og KulturCenter er etableret.

Det er vigtigt, at vor kultur og samvær bibeholdes.

I forbindelse med denne udflytning kan der uden tvivl tilbydes nye aktiviteter i klubmedlemmerne.

Torsdagsklubben på en af deres ture, her hos GAIA i Randers.

HORNBÆK BYFEST

- EN GOD OPLEVELSE FOR HORNBÆK-FOLKET

Hornbæk Sportsforening har gennem en årrække arrangeret byfest for lokalområdets beboere. Baggrunden og ideen med arrangementet var, har været og er fortsat at give Hornbæk-folket nogle gode oplevelser sammen med venner og familie.

For mange år siden blev der afholdt flere fester med revy på Hornbæk Kro. Det tiltag eksisterer ikke længere. I år 2000 blev der igen skabt grundlag for at arrangere byfest. Det blev gjort med dannelse af et byfestudvalg, der i fællesskab skulle skabe rammerne for byfesten. Siden år 2000 og med undtagelse af tre år i 2012-2014 har der været afholdt byfest på anlægget på Overvænget 25.

Udvalget, der planlægger byfesten, er dags dato sammensat således: Jannic Rasmussen, Jane Brøste, Karoline Munk Andersen, Henry Andersen, Michael Hove Andersen, Torben Lindholm, Susanne Borup, Henning Mortensen, Martin Jensen, Karen Mathilde Jensen, John Erik Christiansen, Peter Dalsgaard, Kenneth Andersen, Signe Dreier og Chano Jakobsen. Der har også været andre udvalgsmedlemmer, men nogle er udtrådt og erstattet af nye hjælpere.

Det er udvalgets opgave at skabe rammer med sjove aktiviteter for hele familien, dette gælder børn, unge og voksne. Byfesten løber over tre dage med telte på stadion sammen med hoppepu-

de og hoppeborge. Hertil er knyttet gode muligheder for spisning, køb af drikkevarer og "stadionplatter" og fremragende musik. Byfesten afsluttes altid med et kanongodt festarrangement lørdag aften typisk med ca. 250 deltagere. Det er for omfattende at

nævne alle aktiviteter, men motionsløbet med Hornbæk i bevægelse med over 200 deltagere er værd at nævne. Bankospil ca. 200 deltagere og dejlig musik i Rottehullet om fredagen er også arrangementer, der virkelig får gæster til at komme på stadion.

Udvalget forsøger at skabe forskellige tiltag til byfesten, da det er vigtigt hele tiden at forny sig med nye tilbud. Tidligere var der ofte gadefodbold og håndbold, men dette er blevet afløst af høvdingebold i nogle år. Det er ikke udvalgets opgave at skabe et økonomisk overskud, men i årenes løb er der alligevel samlet et overskud på ca. 400.000 kr. Dette beløb tilfalder ungdommen i fodbold- og håndboldafdelingerne i Hornbæk Sportsforening, der kan anvende tilskuddene til træningslejre m.v. Hovedforeningen i HSF står bag arrangementet, idet der stilles en underskudsgaranti for arrangementet, men dette har heldigvis ikke været aktuelt. Økonomien bag Hornbæk Byfest skyldes, at der er stor opbakning fra sponsorer i lokalområdet, ligesom de mange deltagere naturligvis også spytter i kassen. Vi er momsfrie, idet overskud tildeles ungdommen i HSF.

Byfesten 2020 er desværre aflyst pga. Covid-19 virussen.

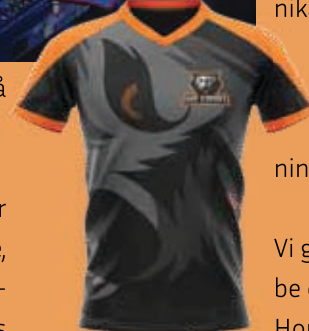
HSF FØRST I RANDERS OG OMEGN TIL AT INTEGRERE ESPORT

HSF eSport har eksisteret i godt og vel tre år efterhånden. Vi startede ud som den første eSportsklub i Randers og omegn, og siden da er rigtig mange nye klubber hoppet med på bølgen.

Det var ikke let at være de første.

Det har krævet en masse eksperimenteren i undervisningen hvad angår strukturen, øvelserne og sammensætningen af hold.

Vi har lært rigtig meget på de første år, hvilket har ført os frem til den klub, vi er i dag. En klub med mange glade medlemmer, som vi nyder at kunne træne i vores sportsgrene, tage på tur med og generelt bare se dem blomstre med det, de elsker.

Vi træner og spiller i lejede lokaler på la Cours skole, hvor vi træner to til tre gange om ugen. Hver træningsaften skal vi stille borde, stole og computere op samt trække de nødvendige kabler. Det slider på udstyr og kræver en del ekstra af trænerne. Vi har fem-seks trænere og en formand- som primært arbejder med at dygtiggøre vore spillere i Counter Strike, Fortnite og League of Legends.

Vi takker særligt Systemcenter, Randers Kommune, C. la Cours Skole og selvfølgelig HSF for at støtte os i opstarten.

Vi har spillere fra 10 år og opefter. De fleste er drenge i alderen 12-14. Som en del af det at blive bedre til computerspillene har vi fokus på kost, motion og søvn.

Vi træner i taktik, samarbejde og kommunikation, hvor bl.a. sprogbrug og adfærd på internettet er på dagsordenen.

Snart starter et nyt kapitel for HSF eSport. Nye lokaler er under opbygning i vor hjemby.

Vi glæder os rigtig meget til at kunne skabe en endnu federe e-Sports kultur i Hornbæk og omegn!

UDEN FRIVILLIGE VILLE VI IKKE KUNNE EKSISTERE

Hornbæk SF har brug for hver og en, som kunne tænke sig at byde ind med tid og kræfter. Stort og småt er velkomment.

Vi har trænere på alle årgange. Trænere, som dagligt gør et fantastisk stykke arbejde. Desuden har vi frivillige, som hjælper til i diverse udvalg, cafeterier og med praktiske opgaver.

Som frivillig er vi med til at skabe rammerne for, at børn, unge og andre kan få nogle gode oplevelser og få det meste ud af træningen. Du vil som træner eller leder opleve, hvordan din indsats er med til at skabe glæde og aktivitet. For andre frivillige er det vigtigt, at vi er flere om opgaven. Ved at mødes dannes sammenhold mellem de frivillige – sammenhold, som gør arbejdet nemmere.

Og så er det jo mere overkommeligt, når arbejdsmængden fordeles på flere hænder. I sidste ende er det med til at gøre oplevelsen meget bedre for alle. Foreningen HSF vil ikke kunne eksistere uden frivillige lederes hjælp. Uden jer vil det simpelthen ikke være muligt at få det til at fungere, og det er vigtigt, at I alle er klar over denne kendsgerning.

HSF har brug for flere, som gerne vil gøre en indsats. Hvis du går med tanker om at ville give en hånd med en time eller to om ugen eller hver 14. dag, så tag kontakt til HSF, til trænere eller andre frivillige i klubben.

HORNBÆK OG HSF ER HANS HJERTEBLOD

Niels Vinderslev, årgang 1947, spillede både fodbold og håndbold i Hornbæk SF i ungdomsårene, men efter en meget tidlig start på en fantastisk erhvervskarriere havde han ikke længere tid til at dyrke idræt.

I stedet bidrager han nu med noget andet og ikke for HSF mindre væsentligt. *Nemlig sponsorater.*

”Det gør jeg gerne. For Hornbæk og HSF er mit hjerteblod. Jeg er barnefødt i Hornbæk, har boet her og har kontor herude. Vi har vort fundament i Hornbæk, der er vor base. Det er her, vi har det bedst,” siger Niels Vinderslev, der i Randers og omegn er kendt for at give mange penge til idrætten.

Niels ønsker ikke at sætte tal på omfanget af den økonomiske hjælp, men det er ikke småpenge, Vinderslev-dynastiet donerer til bl.a. Randers FC og Randers HK. ”Ja, vi putter mange penge i sporten,” er, hvad Niels vil sige om omfanget af sponsorater rundt om-

Hornbæk SF's solide støtte og gode ven Niels Vinderslev sammen med to af børnene Rikke og Michael. Niels hjælper gerne – for Hornbæk og HSF er hans hjerteblod.

kring i randrusiansk idræt. Sport har altid interesseret ham, og han og fru Ninna er fast inventar til både ligafodbold og -håndbold - til håndbold på første række, hvor både modstandere og dommere kan opleve en meget engageret Ninna.

Men støtten/sponsoraterne går ikke kun til FC og HK.

Hornbæk SF nyder sandelig også godt af familiens interesse.

”Sport har altid interesseret mig, og en gang HSF'er så altid HSF'er,” lyder det fra Niels Vinderslev.

Niels' og Ninnas tre børn Rikke, Rene og Michael har alle dyrket idræt i HSF, og nu er flere af de seks børnebørn også aktive i HSF-dragten. Senest har Rikke i de senere år spillet på et KFUM-hold for ”modne piger” og oplevet succes med flere oprykninger.

Men det er vist slut nu. ”Hun skal ikke spille og få skader. Hun skal kunne passe sit arbejde på kontoret,” kommer det med et smil fra far Niels, der er med i mangt og meget i Randers, men ikke blander sig i bestyrelser og lignende.

”Jeg skal ikke med i diverse loger. Det interesserer mig ikke,” siger Niels, der dog er aktiv et enkelt sted - i organisationen Særimner, der er en landsdækkende svinebranchesammenslutning, der om nødvendigt kører retssager mod det offentlige. Når man snakker og diskuterer med Niels, får man hurtigt indtryk af, hvor han står politisk og forstår hurtigt, hvad han mener om byen og den førte politik. Blandt andet er han ikke tilfreds med, at han og andre ikke i fællesskab kunne købe arealet, der rummede Hornbæk SF's gamle anlæg på Overvænget, som hans jord støder direkte op til.

Niels Vinderslev vil fortsat støtte idrætten. Og Hornbæk SF er allerede lovet en hjælpende hånd til den træningshal, man gerne ser opført ved siden af Hornbæk Idræt&KulturCenter på Gl. Viborgvej. ”Ja, jeg har lovet et bidrag,” siger Niels Vinderslev om HSF-projektet, der ventes at beløbe sig til 20 mio kroner. At han fortsat støtter hænger også sammen med, at han er interesseret i at sikre, at Hornbæk er et attraktivt område.

EN AF HSF'S FASTE STØTTER

Nye sponsorer kommer til, og nogle forsvinder efter en tid. Men én, man i Hornbæk SF altid kan regne med, er grisehandleren alias Niels Vinderslev og hans nærmeste familie.

”Niels Vinderslev har altid været i kredsen af sponsorer. Som én af de faste støtter. Og han er til tider trådt ekstra til, når HSF's økonomi har været udfordret. Det være sig både med forøgelse af

egne midler, men også midler skaffet via Niels' netværk.” Lyder det fra Peter Thorsen, bestyrelsesmedlem i Hornbæk SF og projektleder på Hornbæk Idræt&KulturCenter. Efter nu 75 år med ikke videre misundelsesværdige faciliteter får HSF'ere og alle borgere i Hornbæk-området omsider forhold, man har skreget efter i mange, mange år. Nu mangler man kun en træningshal for at få dækket de indendørs idrætters behov. Generelt sammenfatter Peter Thorsen besøg og samtaler med Niels Vinderslev som givende for HSF.

”Mig bekendt har vi aldrig forladt Niels Vinderslev tomhændet....”

FAR INGVAR GAV 100 KR. I 1954

Familien Vinderslev har hjulpet Hornbæk SF i mange år. Således viser en gammel indsamlingsliste i forbindelse med HSF's forsøg på i 1954 at skaffe penge til at forbedre forholdene på sportspladsen ved det areal, hvor nu Hornbæk Skole ligger, at Niels Vinderslevs far Ingvar, der var formand for skolekommissionen og indtil kommunesammenlægningen i 1970 medlem af Hornbæk-Tånum Sogneråd, var blandt de største bidragsydere, idet Ingvar, der på listen er opført som hestehandler, gav 100 kr. til HSF.

Niels Vinderslev med det synlige bevis på faderens bidrag i 1954 til forbedringen af forholdene på sportspladsen.

MAN FORSTÅR GLÆDEN I HSF...

Alle i Hornbæk SF og fodboldafdelingen vel især glæder sig enormt over flytningen fra Overvænget til Gl. Viborgvej, hvor et opgraderet anlæg, der tidligere udelukkende husede Randers Firma Sport, nu omdannes til første etape af Hornbæk Idræt & Kulturcenter.

På Gl. Viborgvej får man fantastiske og tidssvarende forhold. Det gamle klubhus på Overvænget har - for længe siden - udtjent værnepligten, og omklædningsrummene har i nogen tid lignet noget, man bestemt ikke kan være bekendt at byde gæstende hold. Men alt det er snart fortid.

HSF-hjemsteder i 75 år (fejl i sted- og tidsangivelser kan forekomme):

1945: Lejet græsmark syd for Buchtrups gård midt i Ndr. Hornbæk. Gårdejer Anker Mogensen stillede derefter mark gratis til rådighed. Når der ikke var HSF-aktivitet, blev arealet på Viborgvej - hvor Hornbæk El-forretning nu har adresse - brugt til græssende køer. Omgivet af pigtråd og grøfter.

Ved "Den lille gård på Gl. Viborgvej"

Ved tandlæge Brink på Gl. Viborgvej.

Anlæg på arealet Gl. Viborgvej-H. C. Andersensvej (hvor skolen, der blev indviet i 1956, nu ligger).

Klubhus var et arbejdsskur fra Bjerregrav Tørvemose. Bænke og knagerække, men ikke vand. Overfor skolen/hallen lå et lille rødt hus. Her boede familien Olesen med sønnen Knud "Jumle" Olesen, der i slutningen af 60'erne var anfører for Randers Freja og var med til at vinde to landspokalfinaler i fodbold. Hos familien Olesen fik pigerne lov til at klæde om.

Hønseset.

Indvielse af sportspladsen på Overvænget

Det fantastiske "Hønseset". Det stråttekte klubhus, som mange fejlagtigt kalder "Hønseset." Her kunne man klæde om, og der var knage og bænke og tisserønder, men hverken toilet eller vand.

Endestationen for HSF blev nået i midten af 60'erne, da man flyttede til Overvænget, der banemæssigt blev udvidet flere gange og med klubhus og omklædningsrum opført i 1975. Indtil da havde man haft omklædningsforhold i kælderrummene under skolens gymnastiksal samt i et af Hornbæk-Taanum Kommune opført et stråttekt klubhus, der indeholdt omklædningsrum og rekvisitrum, men ikke gav mulighed for socialt samvær. Det stråttekte hus er af mange fejlagtigt blevet betegnet som "Hønseset."

Nej, forholdene var ikke prangende, før man i 1975 med frivillig arbejdskraft fik bygget det klubhus, der nu skal rives ned i forbindelse med kommunens overtagelse af Overvænget, "Klubhusene" var specielle. Det stråttekte hus indeholdt knage og bænke, men hverken vand eller varme. I et tilstødende sidehus var lavet herretoilet, men kun tisserønder og hverken toiletter eller vand. I en lang periode brugte man omklædningsrummene på Hornbæk skole - to kælderrum under gymnastiksalen. Nu mulighed for bad, men kun koldt vand. Da der op i 70'erne for alvor blev stor aktivitet, var der ofte kaos, og helt galt gik det, når der var kampe.

Og helt, helt galt gik det om sommeren, når damehåndboldspillerne også skulle i aktion. Så var der mange, der ikke fik bad, mens mange (flertallet) måtte klæde om bag buske og træer. Med klubhusets opførelse i 1975 blev det hele lidt nemmere.

Helt frem til midt i 70'erne var omklædningsforholdene kaotiske. Her et glimt fra et af de to omklædningsrum under gymnastiksalen på skolen. Jo, der var trængsel, da fodboldafdelingen på det tidspunkt voksede og voksede. Og helt galt gik det, når kvindelige håndboldspillere ønskede at bruge et af rummene til sommerturneringens kampe.

20 ÅR UNDERVEJS

2020 blev året, hvor en del af en drøm blev til virkelighed. Vejen dertil har været brolagt med en masse udfordringer.

*Det blev bygget i 1975 og står der endnu - men på lånt tid.
Efter 45 år er det vist også på tide med noget nyt til HSF.*

Drømmen gik ud på at stille flere og mere tidssvarende idrætsfaciliteter til rådighed for en bydel i meget stor vækst. Det drejede sig om en udvidelse af Hornbæk Sportsforenings omklædningsfaciliteter, udvide klubhuset bl.a. ved at føje en 1. sal til med klublokaler og terrasse samt et bevægelseshus/træningshal.

Omkring årtusindskiftet gik personer fra erhvervslivet og foreningslivet i Hornbæk i gang med at udarbejde en detaljeret plan. Randers kommunes kultur- og fritidsforvaltning blev taget med på råd. Den daværende borgmester stillede – forud for et forestående byrådsvalg - initiativtagerne i udsigt, at planerne ville vinde fremme. Efter valget var der andre toner.

Projektet faldt til jorden, og der blev stille i Hornbæk, men kun for en periode. I maj 2014 fremsendte Hornbæk Sportsforening en ansøgning til Randers Kommune om opførelse af en træningshal på Overvænget samt helt nye omklædningsrum til såvel indendørs som udendørs idræt. Dette indebar tillige behov for opførelse af helt nye klub- og aktivitetslokaler til en række forskellige tilbud til lokalområdet. De bestående bygninger skulle nedrives.

Ansøgningen blev ikke imødekommet. Kultur- og fritidsudvalget besluttede samtidig, at udvikling af fritidsfaciliteter i Hornbæk skulle ske med udgangspunkt i firmasportens idrætsanlæg på

Gl. Viborgvej. Ved budgetlægningen for 2015 afsatte Randers Kommune 3,5 mio. kr. til flytning af HSF fodboldafdeling til Gl. Viborgvej. Under forudsætning af, at der lokalt blev fremskaffet et tilsvarende beløb. I august 2015 besluttede miljø- og teknikudvalget, at der skulle udarbejdes en ny lokalplan for hele området. Omfattende bl.a. muligheden for udvidelse af arealet på Gl. Viborgvej og anvendelse af fodboldanlægget på Overvænget til boligformål. Opgaven omfattede ikke en undersøgelse af behovet for en træningshal.

I 2015 blev der arbejdet intenst med udarbejdelsen af rapporten. Undervejs skønnede Hornbæk Sportsforenings bestyrelse det ikke realistisk at stille med de forudsatte 3.5 mio. kr., men blot med 1,0 mio.kr. Desuagtet dette forhold blev der arbejdet videre med rapporten, der i begyndelsen af 2016 blev forelagt områdets interessenter. Der blev nikket ja til planerne. I marts vedtog Randers Byråd lokalplan forslag nr. 620, der efter en høringsfase blev endelig vedtaget i juni 2016.

I efteråret 2016 og første halvår 2017 gik HSF's bestyrelse i tænkeboks. I forhold til den fremlagte rapport var der nogle ønskede investeringer, vi nok måtte se bort fra – i første omgang. Modsat havde HSF hele tiden for øje at skabe et nyt, fremtidsorienteret center for bevægelse, kultur og samvær midt i Hornbæk.

I løbet af sommeren 2017 gik en kreds af personer fra virksomheder og foreninger sammen for at få udarbejdet en plan for et fælles projekt til gavn og glæde for alle i Hornbæk-området.

Efter en lang række møder om projektets indhold blev det besluttet at opdele projektet i to faser.

Den første fase blev erhvervelse af den bestående firmasportsbygning samt udvidelse af såvel klub- som omklædningsfaciliteter, udvidelse med flere græsbaner/kunstgræsbane, etablering af løbesti og flere p-pladser. Efterfølgende blev der udarbejdet anlægs- og finansierings- og driftsbudget. Under budgetteringen blev der hele tiden holdt fokus på, at lånoptagelse skulle udgøre et minimum. Dette bl.a. for at sikre bæredygtig driftsøkonomi på såvel kort som langt sigt.

Anden fase bliver opførelse af bevægelseshus/træningshal, motionsrum, depotrum, idet lokalområdet i samråd med Randers Kommune måtte indse, at begge faser ikke kunne løftes på én gang. Til at understøtte fremskaffelse af midler fra sponsorer, fonde og private blev et omfattende prospekt udarbejdet. Det blev kun muligt ved, at en større kreds af personer stillede sig til rådighed for fremskaffelse af grundlaget, at beskrive vision, formål, målgruppe, interessenter, økonomi og meget mere.

Arbejdsopgaverne blev fordelt til nyetablerede arbejdsgrupper, herunder en bredt funderet og kompetent styregruppe med repræsentanter fra de tre initiativtagende foreninger, HSF, HGF, RFS samt Hornbæk Skole. Tidligt stod det klart, at ønsket om at udvide arealet – til trods for, at det var en del af den vedtagne lokalplan – nok ikke kunne realiseres. Og sådan blev det.

I et meget tæt samspil med Randers Kommune blev der ufortrødent arbejdet videre med alle de øvrige planer. Den visionære og ambitiøse anlægsplan viste et samlet investeringsbehov på ca. 20 mio. kr. Alle var bevidste om, at Randers Kommune havde reserveret 3,5 mio. kr. Inden 1. februar 2018 skulle lokalområdet dokumentere, at der kunne stilles med et tilsvarende beløb. I modsat fald bortfaldt kommunens reservation. I begyndelsen af 2018 var der fra erhvervsdrivende, fonde og midler fra Hornbæk Sportsforening fremskaffet tilsagn om 2,0 mio. kroner. En god begyndelse, der gav tro på, at der var mere at hente. Måske der også kunne skaffes midler fra private husstande i området?

En plan blev lagt, og målet var samlet set fremskaffelse af mindst 6,0 mio. kroner til første fase + opsparing 1,0 mio. kroner til fase 2. Dette blev meddelt Randers kommune, der "kvitterede" ved at tilføre projektet yderligere 7,0 mio. kroner. Et beløb, der ville fremkomme som en del af provenuet, når kommunen solgte arealet på Overvænget. Budskabet var, at lokalområdet kunne blive nødt til at reducere i projektet i forhold til de midler, der kunne fremskaffes og med en ny frist til 15. december 2018.

Nu skulle der speedes op, arbejdsgrupperne gik i gang med detailplanlægning af investeringsønskerne og fremskaffelse af mindst 7,0 mio. kr. Der blev skrevet ansøgninger til fonde/organisationer, der blev indhentet tilsagn fra såvel lokalt funderede erhvervsdrivende som andre Randers-virksomheder.

I juni blev der afholdt et velbesøgt borgermøde i Hornbæk Hallen. Der blev fortalt om visionerne, svaret på spørgsmål, og borgerne gav på stedet skriftlige tilsagn på godt 200.000 kroner. En fantastisk opbakning. Husstandene i Hornbæk blev efterfølgende også besøgt én eller flere gange med henblik på give tilsagn om at donere et beløb.

I løbet af efteråret 2018 fik næsten alle ca. 2.000 husstande i Hornbæk-bydelen besøg – én eller flere gange - af repræsentanter fra Hornbæk Idræt & Kulturcenter. Opgaven blev løst af medlemmer af Hornbæk Gymnastikforening og Hornbæk Sportsforening, en særlig indsats blev ydet af Torsdagsklubbens +60 medlemmer. Opgaven gik ud på at præsentere planerne for et nyt samlingssted på Gl. Viborgvej 50 med håbet om, at de lokale borgere også ville hjælpe økonomisk. Ved en meget flot indsats af foreningsrepræsentanterne – på billedet Edel Andersen og Rico Amstrup - og fin opbakning fra borgerne lykkedes det på et halvt år at få tilsagn fra borgerne om ca. kr. 820.000 i støtte. En stor tak skal lyde til alle. Hele projektet bliver færdigt i sommeren 2020.

MEDLEMMER AF STYREGRUPPE

Peter Thorsen
PROJEKTLEDER

Edel Andersen
MEDLEM

Tonny Andersen
MEDLEM

Flemming Lannig
FORMAND

Flemming Abildgaard
MEDLEM

Allan Kobstrup
MEDLEM

Anders Høgstrup
MEDLEM

Kurt Helge Andersen
MEDLEM

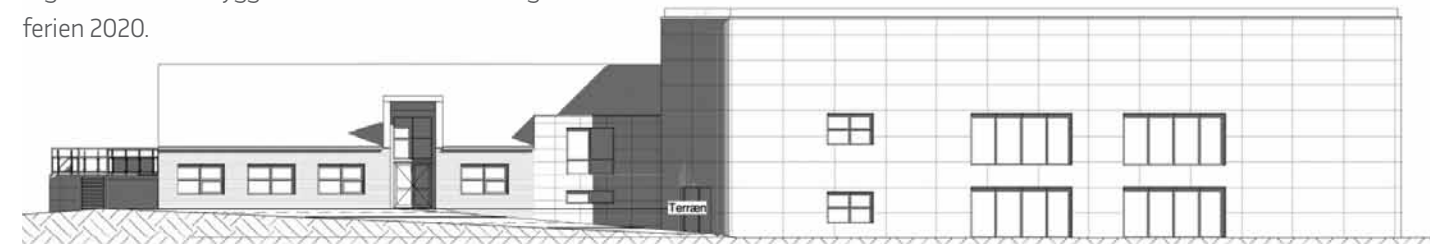

Jim Jensen
MEDLEM

Med stor stædighed og vedholdenhed blev målet for fremskaffelse af midler næsten realiseret og kunne meldes tilbage til Randers Kommune inden fristens udløb. Det indebar samtidig, at det samlede budget på 20 mio. kroner ikke blev fuldt finansieret – der manglede 2,0 mio. kroner. "Gode råd var dyre."

Styregruppen kontaktede medlemmerne af Sundhed- Idræt- og Kulturudvalget og forvaltningen, hvor vi gjorde rede for den aktuelle situation og vigtigheden af at få det samlede projekt gennemført. Med udgangspunkt i, at det færdige anlæg skulle leve op til de nuværende og kommende brugeres ønsker og behov, forhøjede Byrådet i januar 2019 bevillingen fra 10,5 mio. til 12,5 mio. kroner – og godkendte samtidig, at der blev satset på anlæggelse af en kunstgræsbane med kommunalt driftstilskud.

Endnu en gang blev lokalområdet mødt med stor velvilje til at komme helt i mål - tak for det. I tæt samarbejde med Randers Kommune samt eksterne arkitekter og ingeniører blev der tegnet og beregnet. Dette med henblik på udarbejdelse af udbudsmateriale, i første omgang på hhv. halvanden kunstgræsbane og udvidelse af bestående omklædnings- og klubhusfaciliteter fordelt med 250 m² omklædningsrum, depoter og birum, 150 m² til klublokaler og kulturarrangementer samt 100 m² balkon. Kunstgræsbanen var klar til brug ultimo november 2019 til trods for et usædvanligt regnfuldt efterår. Byggeriet forventes klar til brug inden sommerferien 2020.

Syd facade

Sådan drømmer vi om det kommer til at se ud når bevægelseshus/træningshal står klar til brug.

Hvad blev/bliver de 20 mio. kr. ellers anvendt til?

Petanque anlæg renoveret og udvidet med fire baner til i alt 12 baner - er klar til brug.

Belyst løbesti på ca. 1 km. omkranser det samlede anlæg.

Renovering og udvidelse af bestående parkeringsplads med fast belægning - op mod 100 p-pladser i alt.

Areal med tennisbaner anvendes fremover til bl.a. crossfit, to små multibaner og meget mere.

Krolfbaner udvides og gøres lidt mere avancerede end tidligere.

Øvrige udendørsarealer færdiggøres og tilpasses de nye forhold.

Det samlede anlæg forventes klar til brug i løbet af tredje kvartal 2020. Den lovede opsparing på 1 mio. kroner til fase 2 er på plads, og næste styregruppe er allerede i gang med planlægning af indsatser for at gøre bevægelseshus/træningshal til virkelighed.

Håber ikke, der går lige så lang tid, som fase 1 har været undervejs. Alle ved jo at lokale, tidssvarende og tilstrækkelige kultur- og fritidsfaciliteter er grundlaget for al bosætning i et lokalområde.

Til lykke med HSF 75-års jubilæum og tak til alle for indsatserne med at gøre fase 1 til virkelighed.

På vegne af styregruppen,

Peter Thorsen, projektleder

KORT FRA EN SVUNDEN TID

Masser af dilettant

Mens Hornbæk SF i 80'erne forsøgte sig med revyer, var det dilettant, der var på programmet i årene efter krigen og op i 50'erne og 60'erne.

Blandt de aktive var to af de personer, der skulle blive nogle af de bærende kræfter i HSF i en årrække, Knud Ove Nielsen og Chresten Bock. Sidstnævnte spillede både fodbold og håndbold og var også med i revyerne i 80'erne og var i det hele taget en meget aktiv og alsidig herre, der også tog sin tørn med leder- og bestyrelsesarbejde.

Freja blev slået

Da ungdomsafdelingen i fodbold i 1974 ville gentage 1972-succes'en denne gang med en sommerlejr i Vittrup Centret ved Løkken manglede man penge. Men med hjælp fra Randers Frejas 1. divisionshold kom der penge i kassen via entreindtægter til en sommerkamp på banen ved skolen, hvor et udvalgt hold fra Randers og omegns serierklubber udfordrede Randers Freja, der få dage efter skulle spille TOTO Cup-kamp i polske Lodz. Randers Freja havde inden denne aften i Hornbæk aldrig tabt en sommerkamp, men... På mål af Ove Kjærsgaard fra Sønderhald og HSF's egen Niels Ove Jensen, der til egen forbløffelse først blev udtaget efter en række afbud, vandt seriespillerne 2-1.

Efter kampen samledes spillere og ledere til et par hyggelige timer med smørrebrød på Hornbæk Kroen.

Sunes Bodega betalte sammenkomsten, så hver en krone gik til Vittrup-turen, hvor der var tilmeldt 40 spillere – og dertil trænere, ledere og forældre.

Det første herrehold i håndbold

Fundet i gemmerne – det første herrehold i håndbold i HSF. Forrest fra venstre er det Kurt Larsen, Frits Glargaard og Knud Ove Nielsen. I midten Carl Ankerstjerne og bagest fra venstre er det Verner Leth, Chresten Bock og Lars Thomsen.

Genoplivede sommer-cup

Da den populære sommertræningsturnering Dagbladets Cup stoppede midt i 70'erne var den mangeårige nu afdøde fodboldformand Jens Chr, Hansen hurtig. Han tog kontakt til Amtsavisen, der sprang til, og således gik det til, at man i ca 20 år kunne glæde alle fodboldklubber i Randers og omegn med at arrangere sommerturnering med finaler på Randers Stadion. Turneringen, der også gav penge i kassen, var så stor en succes, at klubber fra Århus-, Ålborg- og Silkeborg-området ringede for at høre, om de

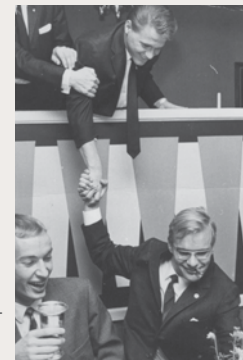
ikke kunne komme med. Klubberne stod i kø for at deltage, men Jens Chr. (billedet herunder) og turneringsledelsen satte 64 hold i den mest populære række – serie 5-6 – som maksimum. Cup'en omfattede desuden række for serie 3-4- hold samt senere også for ynglinge og juniorer. Med mere end 32 hold i en af rækkerne skulle der afvikles seks runder. Så jo..

Turneringsledelsen havde nok at holde styr på, og der var gang i telefonerne, når klubberne skulle ringe med resultat og kampfakta. Og helt galt med blokerede telefoner var det, når utålmodige klubledere ringede for at høre om udfaldet af lodtrækningen til næste runde...

HSF forstår at feste

HSF har altid været kendt for at holde gode fester – og fotoet til disse linjer er eksemplet på en sådan af slagsen. Det er afslutningsfest på Fladbro Kro, hvor Chresten Bock med stor cigar har fået pokal og lykønskes af Finn "Kubikki" Jørgensen, At Jens Kvorning også med pokal i hånden morer sig kosteligt skyldes, at Finn sekunder inden havde plantet blomster i Chrestens pokal, som han brugte til at drikke af. Blev indholdet smidt ud? Næppe...

Anna tog HSF med storm

HSF-medlemmer kendte godt Anna Mariussen fra tiden i Anneks-hallen, Dronningborghallen og senere Randershallen, hvor hun hjalp værtsparet Ulla og Erik Høybye. Da HSF fik eget klubhus i 1975, var det derfor oplagt og nærliggende at tage Anna med som forpagter af klubhuset på Overvænget. Det blev til gavn og glæde for begge parter i mange år, og utallige er de fester, der er afviklet under Annas kyndige vejledning.

Musik til fest

Tre mand for 650 kroner. HSF har holdt mange fantastiske fester og mange af dem med levende musik med stor hjælp af musiker Knud Lange, der i mange år boede på Overgaden. I gemmerne er således fundet en aftale om musik til en afslutningsfest i efteråret 1971, hvor Casanova Trioen skulle spille på Hornbæk Cafeteria fra 19.30 til midnat for en samlet pris af 650 kroner. Det får man ikke meget musik for i vore dage.

Og overdans var også billig. Pris: 160 kroner pr. time. Det var de overdans-timer en legende i HSF, Lars Thomsen, var kendt for at betale med et smil.

HSF'S BESTYRELSE 2020

Fra venstre: Frank Bjerregaard, næstformand Hornbæk SF fodbold · Jim Jensen, formand · Peter Thorsen, næstformand Flemming Lanng, sekretær · Sven Aaquist, økonomi ansvarlig · Allan Kobstrup, administrativ koordinator Jannic Rasmussen, formand Torsdagsklubben · Karin Molbo, håndboldformand Hornbæk SF håndbold.

Fraværende på billedet: Per Rasmussen, formand Hornbæk SF fodbold · Emil Vonsild, formand E-sport.

PÅ "BANEN" IGEN – 50 ÅR SENERE

Traditionen med at skrive et jubilæumsskrift for Hornbæk Sportsforening hvert 25. år lever heldigvis fortsat.

Her gør én person sig særligt bemærket, nemlig journalist Poul F. Andersen - alias Pofa (69). Som ung knægt stod han for al research og interviewede egenhændigt alle de personer/personligheder, der var en del af HSF første 25 års historie. Han skrev alle artiklerne, fik det hele krydret med masser af fotos. Det blev til et fremragende, interessant og særdeles læseværdigt skrift. Og ja, på en måde havde Poul en slags "skrivekløe", ofte suppleret med en "skarp pen", hvor han gravede dybt og fik blotlagt forhold – forhold som ikke altid helt "tålte" dagens lys.

Én fodboldårgang står Pofa særlig nært. Det drejer sig om ynglingeholdet årgang 59/60, der hentede et flot jysk mesterskab hjem i A-rækken. Se mere herom i en særskilt artikel.

På opfordring fra HSF's bestyrelse er Poul på banen igen. Han indvilgede heldigvis i at blive en del af redaktionen og har trukket

det helt store læs for at gøre dette 75 års jubilæumsskrift til virkelighed. TAK. Uden Pouls netværk og relationer havde det ikke været muligt at give et særdeles bredt og dækkende indblik i HSF's historie og ikke mindst personerne bag historien.

I folkeskoletiden var han juniorsport medarbejder på dagbladet Randers Amtsavis. Det udviklede sig hen over tid til, at han blev sportsjournalist, fulgt op af jobbet som sportsredaktør med ansvaret for avisens dækning af al sport i Randers og opland. Efter en lang og glørværdig karriere og 40 år på Randers Amtsavis er han blevet manden bag sporten i ugebladet Din Avis. Egen karriere som fodboldspiller måtte ophøre i en ung alder grundet trælse skader. Det slog ham ikke ud – tværtimod har HSF rigtig meget at sige ham tak for. Han gik hen over tid ind som fodboldtræner, holdleder, udvalgsmedlem, bestyrelsesmedlem, ungdomsformand, udarbejdet kampprogrammer, tegnet annoncer og i små 20 år, i fællesskab med Hornbæk Sf, med til at arrangere og afholde Randers Cup i fodbold.

Foto's hører med til en fastholdelse af historien. Her skal bl.a. lyde en tak til Lars Rasborg, Hans Erik Nielsen, Kurt Helge Andersen, Randers Amtsavis og private.

En særlig tak skal også lyde til en anden ægte HSF'er, Jørn Andersen, der på alle fronter har været en del af HSF i mere end 50 år. Inden første skoledag begyndte han at spille fodbold i den blå HSF trøje. Sidenhen, dvs. i perioden 72-74, havde han Pofa som HSF-fodboldtræner. Og nu "spiller" de sammen igen. Som det mest selvfølgelig sagde Jørn ja til at udføre layout opgaven med jubilæumsskriftet.

Jørn ejer og driver det lokale Confidenz Idé- og Designbureau.

Peter Thorsen, næstformand

INDHOLDSFORTEGNELSE

Om at føle sig hjemme	s. 3	Fra U-16 træner i HSF til Thailands VM-hold	s. 56-57
Tillykke med de 75 år HSF	s. 4	HSF skal være trofast mod sine sande værdier	s. 58
Formanden i 1970 ser tilbage og frem	s. 5	I Hornbæk fik man valuta for pengene	s. 59
De første år	s. 6	Indtil nu fire generationer i HSF 's tjeneste	s. 60-62
Efter 1970 skete der ting og sager	s. 7	Kammeratskab og sammenhold helt uden lige	s. 63
Et langt liv i HSF 's tjeneste	s. 8-10	Fra stor aktivitet til tilskuerroller	s. 64-65
Daxi? Han har altid bare været der	s. 11-13	Mange herlige minder	s. 66
Betydningen af sammenhold fandt vi først i HSF	s. 14-16	Et mangfoldigt job som altnuligmand	s. 67
Næste fest skal holdes i Florida	s. 16	Lanng historie gentager sig	s. 68-69
Et helt specielt sammenhold og kammeratskab	s. 17	Dorthe og Tommy kæmpede om at komme på forsiden	s. 70-71
Gensyn med gutterne 42 år efter	s. 18-19	Torsdagsklubben - for fremme af sundhed og trivsel	s. 72-73
Fra Saudi Arabien til fest i Hornbæk	s. 19	Hornbæk Byfest - en god oplevelse	s. 74-75
I slut-80érne kneb det med at stille hold	s. 20-21	HSF først i Randers og omegn til at integrere esport	s. 76
De har slået mange streger	s. 22-23	Uden frivillige ville vi ikke kunne eksistere	s. 77
Seniorfodbold har været en rutsjetur	s. 24	Hornbæk og HSF er hans hjerteblood	s. 78-79
Blåt blod	s. 25	Man forstår glæden i HSF	s. 80-81
Så længe jeg lever	s. 26-27	20 år undervejs	s. 82-85
Gamle FC drenge med til indvielse af kunststofbanen	s. 28	Kort fra en svunden tid	s. 86-87
HSF har mulighed for en positiv udvikling	s. 29	HSF 's bestyrelse 2020	s. 88
En gang blåt blod i årene, altid blåt blod i årene	s. 30-33	På banen igen 50 år senere	s. 89
HSF-duo bag bankosamarbejde	s. 34		
90 mio. til seks idrætsforeninger	s. 35		
Janne fra Møllevej blev verdens bedste	s. 36-37		
Mellem stængerne og på fløjene	s. 38-39		
Aktiv i over 50 år: Nu spiller hun kun banko	s. 40-41		
Sig bare ja, der er ikke noget at lave	s. 42-45		
Det har været alletiders	s. 46-47		
Fra træning til krobald	s. 48-49		
Æresmedlemsskab i fødselsdagsgave	s. 50-51		
Mange rigtig gode og somme tider fantastiske år i HSF	s. 52-53		
Da man nåede tre kampe på en søndag	s. 54		
Men HSFére var i kamp for Randers HK	s. 55		
Seks med HSF-baggrund på landsholdet	s. 55		

PROFESSIONEL
FORMIDLING AF ALT
FRA TØRRE TAL TIL
MODERNE BROCHURER
OG MAGASINER

IDÈ & DESIGNBUREAU 2615 5508 • confidenz.dk

Støtter lokalt - agerer globalt

SAMMEN
OPNÅR VI
MÅLET!

Vores rødder er i Hornbæk
familiedrevet siden 1965

Erik Bloch

Entreprenør og kloakmester i Randers

Totalløsninger

Kloakarbejde

Kabelarbejde

Høj kvalitet og kundeservice er vores vigtigste mål

Kontakt os:
Entreprenør Erik Bloch · Klørupvej 39 · 8920 Randers NV
Tlf.: 86454848 · Mobil: 20864848 · www.erikbloch.dk

BUCHS

Stærkere kommunikation.

www.buchs.dk

HORNBAEK SPORTSFORENING 75 ÅRS JUBILÆUMSSKRIFT

Udgiver: Hornbæk Sportsforening · Ansvarlig: Redaktionen

Tekster: Redaktionen · Fotos: Hans Erik Nielsen, arkiv og private fotos

Opsætning/Design: Confidenz Idé & Designbureau · Tryk: Buchs

Antal: 2.500 stk · Distribution: Husstandsomdelt, medlemmer, sponsorer

UNGDOMMEN - VOR FÆLLES FREMTID

